

Hallituksen esitys Eduskunnalle veroasioissa annettavaa keskinäistä virka-apua koskevan yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Euroopan neuvoston ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) vuonna 1988 laatiman veroasioissa annettavaa keskinäistä virka-apua koskevan yleissopimuksen.

Yleissopimuksen tarkoituksena on edistää valtioiden välistä kansainvälistä yhteistyötä veropäön ja veronkierron torjumiseksi tehokkaalla sopimusvaltioiden sisäisen lainsäädännön soveltamisella samalla kun verovelvollisten oikeudet oikeusturvaa koskevat vaatimukset turvataan. Yleissopimus sisältää määräyksiä sellaisen virka-avun eri muodoista, jota sopimusvaltiot sitoutuvat antamaan toisilleen veroasioissa. Yleissopimus vastaa laajalti vuonna 1989 Pohjoismaiden välillä virka-avusta veroasioissa tehtyä sopimusta.

Yleissopimus ei vielä ole voimassa. Se on

avoin Euroopan neuvoston jäsenvaltioiden ja OECD:n jäsenmaiden allekirjoitettavaksi. Yleissopimus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona viisi valtiota on ilmaissut suostumuksensa siihen, että yleissopimus sitoo niitä ja on tallettanut ratifioimis- tai hyväksymiskirjansa. Valtion osalta, joka yleissopimuksen tultua voimaan ilmaisee suostumuksensa siihen, että sopimus sitoo sitä, sopimus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona ratifioimis- tai hyväksymiskirja on talletettu.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti sopimuksen kanssa.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja asian valmistelu

1.1. Nykytila

Suomi on vuonna 1989 muiden Pohjoismaiden kanssa tehnyt monenkeskisen sopimuksen virka-avusta veroasioissa (SopS 37/91). Tämä sopimus, joka korvasi vastaavan vuodelta 1972 olevan sopimuksen, on järjestyksessä toinen Pohjoismaiden välillä tällä alalla. Kokemukset näiden sopimusten soveltamisesta ovat myönteiset. Muun muassa pääoman ja työvoiman yhä lisääntyvä kansainvälinen liikkuvuus on vahvistanut tarvetta edelleen kehittää yhteis-

työtä eri valtioiden veroviranomaisten välillä. Tällainen yhteistyö edellyttää, että luodaan kansainvälisiä sääntöjä yhteistyön harjoittamisesta. Tämän lisäksi tarvitaan myös sääntöjä, jotka turvaavat verovelvollisten edut ja oikeudet oikeusturvavaatimukset.

1.2. Asian valmistelu

Euroopan neuvosto teki vuonna 1979 päätöksen veroasioissa annettavaa virka-apua koskevan monenkeskisen yleissopimuksen laatimisesta. Tämän päätöksen johdosta aloitettiin

yhteistyö OECD:n veroasiainkomitean kanssa tällaisen yleissopimuksen aikaansaamiseksi. Ensimmäinen luonnos yleissopimukseksi laadittiin komiteassa, minkä jälkeen Euroopan neuvoston asettama asiantuntijaryhmä viimeisteli sopimustekstin sekä sopimukseen liittyvän kommentaarin. Sen jälkeen kun Euroopan neuvoston ministerikomitea huhtikuussa 1987 ja OECD:n neuvosto 8 päivänä lokakuuta 1987 olivat hyväksyneet yleissopimuksen, se avattiin allekirjoittamista varten 25 päivänä tammikuuta 1988.

Oikeusministeriö, valtiovarainministeriö ja Teollisuuden Keskusliitto ovat antaneet lausuntonsa yleissopimuksesta. Lausunnonantajista oikeusministeriö ja valtiovarainministeriö ovat suhtautuneet myönteisesti Suomen liittymiseen yleissopimukseen. Teollisuuden Keskusliitto on esittänyt Suomen liittymisestä epäilyjä lähinnä mitä tulee verovelvollisten tarpeeseen saada salassapitoa koskevat oikeutensa turvatuiksi sekä vaaraan, että yleissopimus aiheuttaa lisäkustannuksia yrityksille. Hallituksen arvion mukaan sopimus täyttää hyväksyttävällä tavalla ne oikeutetut vaatimukset, että verovelvollisten perusoikeudet turvataan. Yleissopimuksen soveltamisen ei myöskään voida katsoa aiheuttavan kohtuuttoman suuria lisäkustannuksia yrityksille. Yleissopimuksessa on myös muutoin hyvin punnitulla tavalla ratkaistu kysymykset, jotka liittyvät valtioiden väliseen yhteistyöhön veroasioissa annettavan virkaavun alalla. Yleissopimus muodostaa tärkeän täydennyksen muihin monen- ja kahdenkeskisiin sopimuksiin, joissa Suomi on sopimuspuolena ja jotka sisältävät määräyksiä samasta aiheesta, muun muassa Pohjoismaiden välillä virka-avusta veroasioissa tehtyyn monenkeskiseen sopimukseen vuodelta 1989 (SopS 37/91).

Suomi allekirjoitti yleissopimuksen 11 päivänä joulukuuta 1989. Tähän mennessä myös Alankomaat ja Belgia ovat allekirjoittaneet yleissopimuksen. Tämän lisäksi Amerikan yhdysvallat, Norja, Ruotsi ja Tanska ovat sekä allekirjoittaneet että ratifioineet sen.

2. Yleissopimuksen pääkohdat

Yleissopimus koostuu 32 artiklasta ja jakaantuu kuuteen lukuun. Sopimuksen I luku (1 ja 2 artikla) sisältää määräyksiä yleissopimuksen soveltamisalasta. Sopimuksen II luvussa (3 artikla) on yleisiä määritelmiä yleissopimuksessa esiintyvistä sanonnoista. Sopimuksen III luku (4—17 artikla) käsittää ne eri virka-avun muodot, jotka voivat tulla kysymykseen, ja se on jaettu kolmeen osastoon, joissa virka-apumuodot käsitellään. Sopimuksen IV luvussa (18—23 artikla) annetaan kaikkia virka-apumuotoja koskevia yhteisiä määräyksiä, muun muassa virka-apupyynnön sisällöstä, henkilöiden oikeussuojasta ja virka-avun antamisvelvollisuuden rajoittamisesta sekä salassapidosta. Sopimuksen V luku (24—26 artikla) sisältää erityisiä määräyksiä yleissopimuksen toteuttamisesta, sovellettavasta kielestä sekä pyydetyn virka-avun antamisesta johtuneiden kulujen jakamisesta. Sopimuksen VI luvussa (27—32 artikla) on loppumääräyksiä muun muassa tämän yleissopimuksen ja muiden kansainvälisten sopimusten tai järjestelyjen välisestä konkurrenssista, yleissopimuksen allekirjoittamisesta ja voimaantulosta, sen alueellisesta soveltamisesta, mahdollisuuksista varauksiin sekä yleissopimuksen irtisanomisesta. Lisäksi yleissopimus käsittää liitteet A, B ja C.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset sekä henkilöstöön ja organisaatioon liittyvät vaikutukset.

Yleissopimuksella ei ole sellaisia merkittäviä taloudellisia vaikutuksia, jotka voitaisiin arvioida. Yleissopimuksella ei myöskään ole organisaatioon tai henkilöstöön liittyviä vaikutuksia, koska yleissopimuksen aiheuttamat tehtävät on tarkoitus hoitaa nykyisen organisaation puitteissa ja nykyisellä henkilöstöllä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Yleissopimuksen sisältö

I luku. Yleissopimuksen soveltamisala

Yleissopimuksen I luvussa, joka käsittää 1 ja 2 artiklan, mainitaan yleissopimuksen tarkoitus ja henkilöt, joihin yleissopimusta sovelletaan, sekä yleissopimuksen piiriin kuuluvat verot.

1 artikla. Artiklan mukaan yleissopimuksen tarkoituksena on, että sopimuspuolet antavat toisilleen virka-apua veroasioissa (1 kappale). Tässä tarkoitettu virka-apu käsittää periaatteessa kaikki toimenpiteet (yleissopimuksen IV luvusta johtuvien rajoitusten), joihin viranomaiset, niihin luettuina lainkäyttöviranomaiset, voivat ryhtyä. Toimenpiteet, joihin lainkäyttöelin ryhtyy rikoslainsäädännön johdosta, lukuun ottamatta tällaisessa elimessä tapahtuvaa yleissopimuksen piiriin kuuluvia veroja koskevien rikosjuttujen vireillepanoa edeltävää valmistelevaa työtä, jäävät kuitenkin yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Yleissopimusta ei sitä vastoin ylipäänsä sovelleta virka-apuun, jota ensisijaisesti pyydetään, jotta esimerkiksi syyttäjä saisi tietoja, joita hänen on tarkoitus käyttää rikosjutussa.

Sopimuspuoli on velvollinen antamaan virka-apua yleissopimuksen mukaisesti riippumatta siitä, missä verovelvollisella tai muulla henkilöllä, jota virka-apu koskee, on kotipaikka tai minkä valtion kansalainen hän on.

2 artikla. Yleissopimuksen piiriin kuuluvat verolajit mainitaan tämän artiklan 1 kappaleessa. Tarkoituksena on, että yleissopimuksella olisi hyvin laaja soveltamisala ja kattaisi kaikki julkiselle yhteisölle maksettavat veronluonteiset maksut. Maksut sisältyvät näin ollen käsitteeseen ”vero”. Tämä ilmenee myös muun muassa siitä, että sosiaalivakuutusmaksut nimenomaan mainitaan artiklassa olevassa eri veroja koskevassa luettelossa (1 kappaleen b ii kohta). Tullimaksut sitä vastoin nimenomaan eivät kuulu yleissopimuksen piiriin (1 kappaleen b iii kohta). Ne verot, joihin yleissopimusta sovelletaan, on tarkoitus ottaa yleissopimuksen liitteessä A olevaan luetteloon tämän artiklan 1 kappaleen luokituksen mukaisesti (2 kappale). Suomessa kannetaan tällä hetkellä seuraavia veroja ja maksuja, jotka on lueteltava liitteessä A mainitun luokituksen mukaisesti:

2 artiklan 1 kappaleen a kohta:

i) Valtion tuloverot

Yhteisöjen tulovero

Rajoitetusti verovelvollisen lähdevero

Korkotulon lähdevero

ii) —

iii) Valtion varallisuusvero

2 artiklan 1 kappaleen b kohta:

i) Kunnallisvero

Kirkollisvero

Metsänhoitomaksu

ii) Vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksu

Vakuutetun sairausvakuutusmaksu

Työnantajan sosiaaliturvamaksu

iii) A. Perintövero ja lahjaverot

B. —

C. Liikevaihtovero

D. Tupakkaverot

Makeisvero

Olutvero

Virvoitusjuomaverot

Elintarviketuotteiden valmistevero

Polttoaineverot

Ravintorasvaverot

Sokeriverot

Lannoitevero

Alkoholijuomaverot

Rehujen rasva- ja valkuaisverot

Eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero

Varmuusvarastointimaksu

Öljyjätämaksu

Auto- ja moottoripyörävero

Tilauslentoverot

E. Moottoriajoneuvoverot

F. —

G. Leimaverot

Öljysuojamaksu

iv) Kiinteistövero

Myöhemmin voi tietenkin syntyä tarvetta muuttaa tai täydentää näitä veroja ja maksuja koskevia luetteloita. Jos yleissopimuksen sopimuspuoli myöhemmin modifioi luetteloaan tai, liitteessä A lueteltujen verojen ohella tai asemesta, saattaa voimaan uuden samanluonteisen tai pääasiallisesti samanluonteisen veron, sovelletaan yleissopimusta myös modifioidun luettelon mukaisesti tai uuteen veroon. Sopimuspuolen on kuitenkin ilmoitettava jommallekummalle tallettajalle, eli Euroopan neuvoston pääsihteerille tai OECD:n pääsihteerille, liitteeseen A tehtävästä muutoksesta, joka johtuu modi-

fioinnista tai uuden veron voimaan saattamisesta (3 ja 4 kappale).

II luku. Yleiset määritelmät

Yleissopimuksen II luvussa, joka ainoastaan käsittää 3 artiklan, määritellään eräät yleissopimuksessa yleisesti esiintyvät sanonnat.

3 artikla. Tämän artiklan mukaan sanonnalla ”vero” tarkoitetaan jokaista veroa tai sosiaaliturvamaksua, johon yleissopimusta sovelletaan (1 kappaleen b kohta). Kuten jo edellä 2 artiklan selostuksen yhteydessä todettiin, on sanonnalle annettu erittäin laaja merkitys yleissopimuksessa. Lisäksi sanonnasta ”verosaaminen” seuraa (1 kappaleen c kohta), että yleissopimus käsittää myös muun muassa veronkorotuksen sekä viivästyskoron ja veron jäämämaksun.

Artiklan 1 kappaleen d kohdan mukaan on yleissopimuksen liitteeseen B tehtävä merkintä niistä henkilöistä ja viranomaisista, joille annetaan tehtäväksi toimia toimivaltaisena viranomaisena. Suomen osalta on tarkoitus, että toimivaltaiseksi viranomaiseksi tässä liitteessä mainitaan valtiovarainministeriö, sen valtuuttama edustaja tai se viranomainen, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi.

Sanonta ”kansalainen” (1 kappaleen e kohta) vastaa asiallisesti sitä määritelmää, joka sisältyy moneen Suomen tekemään verosopimukseen. Tämän sanonnan osalta annetaan yleissopimuksen sopimuspuolelle mahdollisuus poiketa yleissopimuksessa sisältyvästä määritelmästä antamalla selitys tässä tarkoituksessa. Sellaisen selityksen antaminen ei ole Suomen osalta ajankohtaista.

III luku. Virka-avun muodot

Yleissopimuksen III luku koostuu kolmesta osastosta: I osastossa käsitellään tietojenvaihtoa (4—10 artikla), II osastossa käsitellään virka-apua perimisessä (11—16 artikla) ja III osastossa käsitellään asiakirjojen tiedoksiantamista (17 artikla).

4 artikla. Tämä artikla sisältää yleiset määräykset siitä, minkälaisia tietoja sopimuspuolten on vaihdettava keskenään. Artiklan määräykset koskevat myös 5—9 artiklan perusteella tapahtuvaa tietojenvaihtoa.

Sopimuspuolella on velvollisuus vaihtaa tie-

toja vain silloin, kun tiedoilla voidaan olettaa olevan merkitystä verojen määräämiselle ja kannolle sekä verosaamisen perimiselle ja täytäntöönpanotoimenpiteille (1 kappaleen a kohta) tai menettelylle hallintoviranomaisessa tai menettelyn aloittamiselle lainkäyttöelimessä (1 kappaleen b kohta). Artiklan nimenomaisen määräyksen mukaan tietoja, joilla todennäköisesti ei ole merkitystä mainittujen tavoitteiden kannalta, ei yleissopimuksen perusteella vaihdeta. Määräyksellä on haluttu korostaa velvollisuutta tutkia tiedon merkitys yksittäistapauksittain. Yleissopimus on tässä suhteessa soveltamisalaltaan vuoden 1989 pohjoismaista virka-apusopimusta (SopS 37/91) suppeampi, koska viimeksi mainittu sopimus koskee kaikkia verotustietoja tiedon merkitykseen katsomatta. Yleissopimuksen nojalla annetun tiedon käyttö todisteena rikosoikeudenkäynnissä edellyttää tiedot antaneen sopimuspuolen etukäteen antamaa suostumusta. Kaksi sopimuspuolta tai useammat sopimuspuolet voivat keskenään sopia, ettei tällaista suostumusta vaadita (2 kappale).

Sopimuspuoli voi yleissopimuksen tallettajalle osoitetulla selityksellä saattaa muiden sopimuspuolten tietoon, että sen viranomaiset sopimuspuolen sisäisen lainsäädännön mukaan saavat ilmoittaa asiasta henkilölle, joka asuu tässä valtiossa tai on sen kansalainen, ennen kuin häntä koskevia tietoja pyynnöstä tai oma-aloitteisesti annetaan.

5 artikla. Pyyntöä tapahtuvaa tietojenvaihtoa koskeva 5 artikla rajoittaa 4 artiklan mukaisen tietojenantovelvollisuuden vain tietoihin, jotka koskevat määrättyjä henkilöitä tai liiketoimia. Sopimuksen nojalla sopimuspuolilla ei siten ole velvollisuutta antaa tietoja yksilöimättömien tiedonvaihtopyyntöjen perusteella.

Jos tietojenvaihtopyynnön vastaanottanut valtio ei verotusasiakirjoistaan saatavissa olevien tietojen riittämättömyyden vuoksi pysty täyttämään tietojenvaihtopyyntöä, pyynnön vastaanottaneen valtion on 5 artiklan 2 kappaleen mukaan ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin pyydettyjen tietojen antamiseksi hakijavaltiolle.

6 artikla. Sopimuspuolet voivat sopimuksen mukaan ja tehtyään asiasta keskinäisen sopimuksen vaihtaa 4 artiklassa tarkoitettuja tietoja myös automaattisesti.

7 artikla. Tämä artikla sisältää määräyksiä oma-aloitteisesta tietojen vaihdosta. Sopimus-

puolen haltuun saattaa muun muassa verotarkastusten yhteydessä tulla tietoja, joilla voidaan olettaa olevan merkitystä myös toiselle sopimuspuolelle. Tällöin sopimuspuolen on annettava tiedot toiselle sopimuspuolelle ilman edeltävää pyyntöä. Oma-aloitteinen tietojenvaihto tulee kysymykseen, kun on aihetta olettaa, että toinen sopimuspuoli menettää verotuloja sellaisen veronalennuksen tai vapautuksen vuoksi, jonka pitäisi johtaa korkeamman veron määräämiseen toisessa sopimuspuolella tai jonka seurauksena siellä pitäisi syntyä verovelvollisuus, kun suoritetaan liiketoimia sopimuspuolella verovelvollisen henkilön ja toisessa sopimuspuolella verovelvollisen henkilön kesken yhden tai useamman maan kautta siten, että veron huojennusta saattaa syntyä jommassakummassa sopimuspuolella tai molemmissa sopimuspuolissa, kun sopimuspuolella on aihetta olettaa veron huojennusta saattavan syntyä yritysyryhmien sisäisten keinotekoisien voitonsiirtojen johdosta tai kun sopimuspuoli on toiselta sopimuspuolelta saamiensa tietojen perusteella voinut hankkia tietoja, jotka saattavat vaikuttaa veron määräämiseen viimeksi mainitussa sopimuspuolella.

8 artikla. Artiklan mukaan sopimuspuolten on, jos jokin niistä sitä pyytää, neuvoteltava samanaikaisten verotarkastusten kohteeksi otettavista tapauksista ja tarkastuksissa noudatettavista menettelytavoista. Artikla ei kuitenkaan velvoita sopimuspuolia osallistumaan samanaikaisesti verotarkastuksiin, vaan kukin sopimuspuoli voi yksittäistapauksittain päättää, haluaako se osallistua tällaiseen verotarkastukseen.

9 artikla. Hakijavaltion toimivaltaisen viranomaisen esityksestä pyynnön vastaanottaneen valtion vastaava viranomainen voi sallia, että hakijavaltion toimivaltaisen viranomaisen edustajat ovat läsnä sellaisissa verotarkastuksissa, joka suoritetaan pyynnön vastaanottaneessa valtiossa. Artikla ei velvoita vastaanottajavaltiota sallimaan läsnäoloa, vaan vastaanottajavaltion toimivaltainen viranomainen voi vapaasti harkita, onko pyyntöön syytä suostua.

Artiklan mukaan sopimuspuoli voi ilmoittaa yleissopimuksen tallettajalle aikomuksestaan olla pääsääntöisesti suostumatta esityksiin, jotka koskevat hakijavaltion viranomaisten läsnäoloa verotarkastuksissa.

10 artikla. Jos sopimuspuolen toiselta sopimuspuolelta vastaanottamat tiedot henkilön veroasioista ovat ristiriidassa sopimuspuolen

itsensä hallussa olevien tietojen kanssa, sopimuspuolen on ilmoitettava tästä tiedot antaneelle sopimuspuolelle.

11 artikla. Artiklan mukaan perimispyynnön vastaanottaneen valtion on, jollei 14 ja 15 artiklan määräyksistä muuta johdu, ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin hakijavaltion verosaamisten perimiseksi niin kuin ne olisivat sen omia verosaamisia. Ulkomaista verosaamista periessään vastaanottajavaltion on toimittava sisäisen lainsäädäntönsä mukaisesti eli Suomen ollessa vastaanottajavaltio perinnän on tapahduttava samalla tavalla kuin perittäessä vastaavaa tai lähinnä samanlaista Suomen veroa.

Viittaus 14 artiklaan koskee kysymystä siitä, minkä valtion lain mukaan verosaamisen katsotaan vanhentumisen vuoksi käyneen täytäntöönpanokelvottomaksi.

Viittaus 15 artiklaan koskee verosaamisten etuoikeuksia.

Artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan 2 kappaleen mukaan vain verosaamiseen, joka perustuu täytäntöönpanon hakijavaltiossa mahdollistavaan asiakirjaan, josta ei ole muutoksenhakua vireillä. Suomessa täytäntöönpano on verojen ja maksujen perimisestä ulosototoimin annetun lain (367/61) 1 §:n 1 momentin mukaan mahdollista ilman tuomiota tai päätöstä eli täytäntöönpanon mahdollistavia asiakirjoja ovat veroluettelon ote, verolippu tai muu sellainen asiakirja. Verovelvollisen oikeus-suojan turvaamiseksi on sopimuksessa lisäedellytykseksi määrätty, että muutoksenhaku verosaamisesta ei ole vireillä. Muutoksenhaku tarkoittaa varsinaisia muutoksenhakukeinoja eli veroasioissa veronoikaisua ja valitusta.

Yleissopimuksen mukaan on mahdollista tehdä sopimuspuolten välillä sopimus siitä, että periminen voi tapahtua muutoksenhausta huolimatta. Tällainen sopimus voi olla tarpeellinen, jos muutoksenhakua käytetään pelkästään perimisen estämiseksi, esimerkiksi tapauksessa, jossa muutoksenhaku asiassa jo annetusta lopullisesta päätöksestä huolimatta pannaan uudelleen vireille.

Jos verosaamista peritään henkilöltä, joka ei asu hakijavaltiossa, on perinnän mahdollisuutta tällaisen henkilön oikeussuojan turvaamiseksi rajoitettu siten, että perintä voi tapahtua vain, jos verosaamiseen ei voida enää hakea muutosta. Perusteena tälle sopimusmääräykselle on, että henkilöiden, jotka eivät asu hakijavaltiossa, ei voida olettaa olevan yhtä hyvin

perillä tapahtuneesta verotuksesta ja muutoksenhakumahdollisuudesta kuin hakijavaltiossa asuvien henkilöiden. Sopimuspuolet voivat tarpeen vaatiessa sopimuksella supistaa tämän rajoituksen soveltamisalaa.

Velvollisuus antaa virka-apua vainajaa tai hänen kuolinpesäänsä koskevan verosaamisen perimisessä rajoittuu kuolinpesän arvoon tai milloin saamista peritään osakkaalta, kuolinpesän osakkaan pesänosuuden arvoon. Määräys vastaa voimassa olevassa perintökaaressa (40/65) noudatettuja periaatteita.

12 artikla. Artiklassa on tyydytty määräämään vain, että hakijavaltion esityksestä on pyynnön vastaanottaneen valtion ryhdyttävä toimenpiteisiin veron määrän perimisen turvaamiseksi, vaikka saamisesta olisikin valitus viireillä tai vaikei täytäntöönpanoa mahdollistavaa asiakirjaa vielä olisikaan. Syynä siihen, että artiklassa ei tarkemmin määritellä turvaamistoimenpiteiden suorittamisedellytyksiä, ovat huomattavat erot eri maiden lainsäädännöissä. Artiklassa kuitenkin asetetaan edellytykseksi, että saamisen määrän on aina oltava tiedossa turvaamistoimenpidettä pyydettyä.

13 artikla. Tämä artikla sisältää määräyksiä virka-apupyynnön liitettävistä asiakirjoista.

14 artikla. Artiklan 1 kappaleen mukaan verosaamisen käyminen täytäntöönpanokelvottomaksi määrääjän kulumisen vuoksi ratkaistaan hakijavaltion lainsäädännön perusteella. Määräys on poikkeus 11 artiklasta, jonka mukaan perinnässä noudatetaan vastaanottajavaltion sisäistä oikeutta.

Jos pyynnön vastaanottanut valtio kuitenkin on pyynnön johdosta ryhtynyt perimistoimenpiteisiin, jotka vastaanottajavaltion lainsäädännön mukaan johtaisivat 1 kappaleen mukaisen määrääjän pidentämiseen tai keskeyttämiseen, on tällaisilla perimistoimenpiteillä artiklan 2 kappaleen mukaan sama oikeusvaikutus hakijavaltiossa. Artiklan 2 kappale näin ollen muuttaa 1 kappaleen mukaista pääsääntöä.

Artiklan 3 kappale asettaa ehdottoman tarakajan täytäntöönpanokelpoisuudelle. Virka-apupyynnön vastaanottanut valtio ei missään tapauksessa ole velvollinen suostumaan virka-apupyynnöön, joka on tehty yli 15 vuoden kuluttua siitä päivästä, jolle alkuperäinen täytäntöönpanoasiakirja on päivätty.

15 artikla. Verosaaminen, jonka perimisessä virka-apua annetaan, ei pyynnön vastaanottaneessa valtiossa nauti tämän valtion verosaa-

misille erityisesti annettua etuoikeutta. Suomessa verosaamisilla ei enää ole tällaisia etuoikeuksia.

16 artikla. Perimispyynnön vastaanottanut valtio voi sallia maksun lykkäämisen tai sen suorittamisen maksuerissä, jos pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädäntö tai hallintokäytäntö sallii tämän menettelyn vastaavanlaisissa tapauksissa. Maksun lykkäyksestä tai erissä tapahtuvasta suorittamisesta on kuitenkin ilmoitettava hakijavaltiolle ennen niiden sallimista. Suomessa lääninverovirasto, verohallitus tai valtiovarainministeriö voivat lykätä veronmaksua verotuslain (482/58) 125 §:n 5 momentin perusteella.

17 artikla. Artikla velvoittaa pyynnön vastaanottaneen valtion hakijavaltion pyynnöstä antamaan tiedoksi asiakirjoja, niihin luettuina oikeudellisiin päätöksiin liittyvät asiakirjat, jotka ovat peräisin hakijavaltiosta ja jotka koskevat yleissopimuksen piiriin kuuluvia veroja.

Asiakirjat on annettava tiedoksi siinä järjestyksessä, jota vastaanottajavaltion sisäisen lainsäädännön mukaan sovelletaan pääasiallisesti samanluonteisten asiakirjojen tiedoksiannossa. Jos hakijavaltio esittää toivomuksen, että tiedoksiannossa noudatetaan erityistä järjestystä, on vastaanottajavaltion mahdollisuuksien mukaan tällaista järjestystä noudatettava tai ainakin noudatettava sellaista oman lainsäädäntönsä mukaista järjestystä, joka lähinnä vastaa hakijavaltion toivomusta.

Sopimuspuoli voi artiklan 3 kappaleen mukaan antaa asiakirjoja tiedoksi suoraan postin välityksellä toisen osapuolen alueella olevalle henkilölle. Tarkoituksena on sallimalla yksinkertaisempi menettely vähentää sitä tehtävien lisääntymistä, joka kahden verohallinnon osallistumisesta tiedoksiantotehtäviin saattaa seurata.

Artiklan 4 kappaleen mukaan mikään yleissopimuksen määräys ei tee pätemättömäksi sopimuspuolen oman lainsäädännön mukaista tiedoksiantoa. Koska sopimus tarjoaa vain lisämahdollisuuksia asiakirjojen tiedoksiantamisessa, sen tarkoituksena ei ole poistaa sitä mahdollisuutta, että sopimuspuolet käyttävät vain oman lainsäädäntönsä mukaista menettelyä tiedoksiantamisessa.

Tiedoksiannettuun asiakirjaan ei tarvitse liittää käännöstä. Jos kuitenkin käy ilmi, että vastaanottaja ei ymmärrä asiakirjan kieltä, pyynnön vastaanottaneen valtion on teetettävä asiakirjasta käännös tai yhteenveto vastaanot-

tajavaltion viralliselle kielelle tai jollekin sen virallisista kielistä. Vaihtoehtoisesti pyynnön vastaanottanut valtio voi pyytää hakijavaltiota laatimaan asiakirjasta käännöksen tai liittämään yhteenvedon jollekin pyynnön vastaanottaneen valtion, Euroopan neuvoston tai OECD:n viralliselle kielelle (molempien järjestöjen viralliset kielet ovat englanti ja ranska).

IV luku. Kaikkia virka-apumuotoja koskevia määräyksiä

Yleissopimuksen IV luku sisältää kaikkia virka-apumuotoja koskevia määräyksiä tiedoista, jotka hakijavaltion on virka-apupyynnössä annettava (18 artikla), mahdollisuudesta olla suostumatta virka-apupyynnöön (19 artikla), vastaamisesta virka-apupyynnöön (20 artikla), henkilöiden oikeussuojasta ja virka-avun antamisvelvollisuuden rajoista (21 artikla), salassapidosta (22 artikla) ja muutoksenhausta (23 artikla).

18 artikla. Virka-apupyynnöstä tulee soveltuvin osin käydä ilmi pyynnön alullepannut viranomaisen tai virasto, pyynnön kohteena olevan henkilön tunnistamiseksi tarpeelliset tiedot, tietojenvaihtopyynnön osalta hakijavaltion toivomus sen kannalta tarkoituksenmukaisesta tietojen toimittamismuodosta, perimistä tai turvaamistoimenpiteitä koskevan virka-apupyynnön osalta verosaamisen luonne ja osatekijät sekä varat, joista verosaaminen voidaan periä, tiedoksianto koskevan virka-apupyynnön osalta tiedoksi annettavan asiakirjan luonne ja asiasisältö sekä onko virka-apupyynnö hakijavaltion lainsäädännön ja hallintokäytännön mukainen sekä onko virka-apupyynnö 19 artiklassa esitettyihin vaatimuksiin nähden perusteltu. Viittaus 19 artiklaan tarkoittaa vastaanottajavaltion oikeutta asettaa virka-avun antamisen ehdoksi se, että hakijavalto on käyttänyt kaikkia omalla alueellaan käytettävissä olevia keinoja.

Artiklan 2 kappaleen mukaan hakijavaltion on ilmoitettava pyynnön vastaanottaneelle valtiolle muista sen tietoon tulleista virka-apupyynnöön vaikuttavista seikoista mahdollisimman pian saatuaan niistä tiedon. Sopimusmääräys velvoittaa hakijavaltion pitämään vastaanottajavaltion ajan tasalla virka-avun kohteena olevassa asiassa mahdollisesti tapahtuneista muutoksista.

19 artikla. Tämän artiklan mukaan pyynnön

vastaanottanut valtio ei ole velvollinen suostumaan virka-apupyynnöön, ellei hakijavalto ole käyttänyt kaikkia omalla alueellaan käytettävissä olevia keinoja, paitsi milloin turvautuminen sellaisiin keinoihin aiheuttaisi suhteettoman suuria vaikeuksia. Artikla antaa mainituin edellytyksin vastaanottajavaltiolle oikeuden kieltäytyä virka-avun antamisesta. Koska tavallisesti voidaan olettaa, että valtio on ensin käyttänyt kaikki sen käytettävissä olevat mahdollisuudet ja vasta sen jälkeen kääntyy toisen valtion puoleen, määräystä tultaneen sovelta- maan harvoin.

20 artikla. Jos vastaanottajavalto suostuu virka-apuun, sen on mahdollisimman pian ilmoitettava hakijavaltiolle suoritetuista toimenpiteistä ja virka-avun tuloksista. Päinvastaisessa tapauksessa vastaanottajavaltion on ilmoitettava mahdollisimman pian kielteisestä päätöksestään ja päätöksen syistä. Hakijavaltion erikseen pyytäessä tietojenvaihdon tapahtumista tietyssä muodossa, vastaanottajavaltion on, mikäli mahdollista, toimitettava tieto pyydetys- sä muodossa.

21 artikla. Artiklan 1 kappaleen mukaan yleissopimus ei vaikuta niihin oikeuksiin ja siihen suojaan, jotka pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädäntö tai hallintokäytäntö henkilöille antaa. Sopimuksen tarkoituksena ei tässä suhteessa ole muuttaa vallitsevaa oikeus- tilaa.

Tämän artiklan 2 kappale rajoittaa virka-apupyynnön vastaanottaneen valtion velvollisuuksia antaa virka-apua. Kappaleen mukaan sopimuksen määräykset eivät velvoita vastaanottajavaltiota ryhtymään toimenpiteisiin, jotka poikkeavat joko hakijavaltion tai pyynnön vastaanottaneen valtion omasta lainsäädännöstä tai hallintokäytännöstä (2 kappale a kohta), ryhtymään toimenpiteisiin, joiden vastaanottajavalto katsoo olevan vastoin yleistä järjestystä (ordre public) tai sen olennaisia etuja (2 kappale b kohta) tai antamaan tietoja joita jom- mankumman valtion lainsäädännön tai hallintokäytännön mukaan ei voida hankkia (2 kappale c kohta). Artiklan 2 kappaleessa on lisäksi määräys liikesalaisuuksien suojaamisesta (2 kappale d kohta) ja syrjintäkiellosta (2 kappale f kohta).

Artiklan 2 kappaleen e kohdassa määrätään, ettei vastaanottajavalto ole velvollinen antamaan virka-apua, jos se katsoo hakijavaltion verotuksen olevan vastoin yleisesti hyväksyttyjä verotusperiaatteita tai katsoo hakijavaltion ve-

rotuksen olevan vastoin hakijavaltion ja vastaanottajavaltion välillä tehtyä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyä tai muuta sopimusta. Tämän määräyksen soveltaminen voi tulla kysymykseen, jos hakijavaltion verotus on luonteeltaan erityisen kohtuutonta tai konfiskatorista. Verosopimustilanteissa määräystä voidaan soveltaa vain, jos hakijavaltio selvästi toimii verosopimuksen vastaisesti, koska verosopimukset eivät kaikissa tapauksissa poista kaksinkertaista verotusta.

22 artikla. Salassapitoa koskeva 22 artikla perustuu ankaramman lain periaatteelle. Sen 1 kappaleen mukaan yleissopimuksen nojalla saatuja tietoja on käsiteltävä salaisina tiedot saaneen sopimuspuolen sisäisen lainsäädännön mukaisesti. Jos tietoja antavan osapuolen vastaavat määräykset kuitenkin ovat rajoittavampia, niitä on sovellettava.

Salassapidettäviä tietoja saadaan 2 kappaleen mukaan paljastaa vain vero-, ulosotto- ja syyttäväviranomaisille sekä tuomioistuimille, jotka lisäksi saavat käyttää tietoja vain tehtäviensä mukaisiin tarkoituksiin. Tietoja voidaan ilmaista julkisissa oikeudenkäynneissä tai tuomioistuinratkaisuihin, jotka koskevat sopimuksen tarkoittamia veroja, mutta edellytyksenä tällöin on etukäteen annettu, tietoja antaneen sopimuspuolen toimivaltaisen viranomaisen suostumus. Sopimuspuolet voivat sopia keskenään, ettei tällaista suostumusta tarvita.

Artiklan 3 kappale koskee valtioita, jotka ovat tehneet 30 artiklan 1 kappaleen a kohdan mukaisen varauman. Tällöin valtio ei anna tietoja 2 artiklan 1 kappaleen b kohdassa mainituista veroista. Suomi ei ole tällaista varaumaa tehnyt. Artiklan 4 kappaleen mukaan tietoja voidaan 1, 2 ja 3 kappaleen määräysten estämättä käyttää myös muihin tarkoituksiin, jos tietoja antavan valtion lainsäädäntö sen sallii ja tämän valtion toimivaltainen viranomainen antaa siihen suostumuksensa.

Suomessa asiaa säännellään verotuslain 132 §:ssä, jonka mukaan tietoja ovat oikeutettuja saamaan verotus- ja ulosottoviranomaiset, syyttaja- ja poliisiviranomaiset tietyin edellytyksin, puoliso ja kuolleen puolison oikeudenomistajat, tuomioistuimen tai tuomarin määräämä pesänselvittäjä ja pesänjakaja pesänselvittämiseksi ja osituksen tai perinnönjaon toimittamiseksi sekä, vain tunnistamistietojen osalta, valtion ja kuntien viranomaiset sekä julkisyhteisöt rekisterien ja tilastojen pitämistä

varten. Lisäksi verohallitus voi erityisistä syistä määrätä verotusasiakirjoista ilmeneviä tietoja annettavaksi valtion ja kunnan viranomaisille sekä julkisyhteisöille käytettäväksi myös muussa tarkoituksessa kuin rekisterien ja tilastojen pitämistä varten sekä määrätä verotustiedot ja asiakirjat annettavaksi tilastollista tai tieteellistä tutkimusta varten tällaista tutkimusta suorittavan viranomaisen tai henkilön käytettäväksi. Näiden rajoitusten puitteissa toimivaltainen viranomainen voi harkita, annetaanko tietoja muille kuin yleissopimuksen 22 artiklan 2 kohdassa mainituille ulkomaisille vero-, ulosotto-, hallinto- ja valvontaviranomaisille sekä tuomioistuimille.

Artiklan 4 kappaleen mukaan sopimuspuoli, joka on toiselta sopimuspuolelta saanut tietoja, voi toimittaa näitä tietoja kolmannelle sopimuspuolelle, jos tiedot antanut sopimuspuoli antaa siihen etukäteen suostumuksensa.

23 artikla. Muutosta pyynnön vastaanottaneen valtion sopimuksen nojalla suorittamaan toimenpiteeseen voidaan 23 artiklan 1 kappaleen mukaan hakea vain tässä valtiossa.

Hakijavaltion yleissopimuksen nojalla suorittamaan toimenpiteeseen, erityisesti perimiseen liittyvään toimenpiteeseen, joka koskee verosaamisen olemassaoloa, määrää tai sen täytäntöönpanon mahdollistavaa asiakirjaa, voidaan 2 kappaleen mukaan hakea muutosta vain hakijavaltiossa. Hakijavaltion on viipymättä ilmoitettava muutoksenhausta pyynnön vastaanottaneelle valtiolle, jonka tulee lykätä toimenpiteitään siihen saakka kunnes asianomainen viranomainen on antanut päätöksensä. Vastaanottajavaltion on kuitenkin hakijavaltion pyynnöstä ryhdyttävä turvaamistoimenpiteisiin perimisen turvaamiseksi. Ilmoituksen muutoksenhaun vireillepanosta voi vastaanottajavaltiolle tehdä myös muu henkilö, jota asia koskee, esimerkiksi verovelvollinen itse. Tällaisen ilmoituksen saatuaan pyynnön vastaanottaneen valtion on tarvittaessa neuvoteltava hakijavaltion kanssa asiasta.

Kun muutoksenhakuasia on lopullisesti ratkaistu, pyynnön vastaanottaneen valtion tai hakijavaltion on ilmoitettava toiselle valtiolle ratkaisusta ja sen vaikutuksista virka-apupyynn- töön.

V luku. Erityiset määräykset

Yleissopimuksen V luku sisältää määräyksiä

yleissopimuksen soveltamisesta (24 artikla), virka-apuasioissa käytettävästä kielestä (25 artikla) ja virka-avun antamisesta aiheutuvista kuluista (26 artikla).

24 artikla. Artikla velvoittaa sopimuspuolet yhteydenpitoon yleissopimuksen soveltamiseen liittyvissä asioissa. Sopimuspuolet voivat tehdä keskinäisiä sopimuksia yleissopimuksen tarkemmasta soveltamisesta ja tulkinnasta. Sopimuspuolten toimivaltaisten viranomaisten edustajat muodostavat OECD:n yleisvalvonnan alaisen koordinointielimen, jonka tehtävänä on kehittää verotuksen alalla tapahtuvaa kansainvälistä yhteistyötä. Koordinointielin voi sopimuspuolen pyynnöstä antaa lausuntoja yleissopimuksen määräysten tulkinnasta.

25 artikla. Virka-apupyynnö ja vastaus siihen on laadittava jollakin OECD:n tai Euroopan neuvoston virallisista kielistä eli englanniksi tai ranskaksi taikka jollakin muulla kielellä, josta kysymyksessä olevat sopimuspuolet ovat kahdenkeskisesti sopineet.

26 artikla. Tämän artiklan mukaan pyynnön vastaanottanut valtio vastaa virka-avun antamisesta aiheutuneista tavanomaisista kuluista ja hakijavaltio ei-tavanomaisista kuluista. Sopimuspuolet voivat tehdä kahdenkeskisiä sopimuksia kulujen jakamisesta muulla tavalla.

VI luku. Loppumääräykset

Yleissopimuksen VI luku sisältää määräykset sopimuksen suhteesta muihin kansainvälisiin sopimuksiin (27 artikla), määräykset sopimuksen allekirjoittamisesta ja voimaantulosta (28 artikla), yleissopimuksen alueellisesta soveltamisesta (29 artikla), varaumista (30 artikla), irtisanomisesta (31 artikla) sekä tallettajista ja niiden tehtävistä (32 artikla).

27 artikla. Yleissopimuksen mukaiset virka-apumahdollisuudet eivät rajoita olemassaolevien tai tulevaisuudessa tehtävien kansainvälisten sopimusten tahi muiden järjestelyjen taikka asiakirjojen mukaisia virka-apumahdollisuuksia. Viimeksi mainitut mahdollisuudet eivät toisaalta rajoita yleissopimuksen mukaisia virka-apumahdollisuuksia.

28 artikla. Artikla sisältää tavanomaiset allekirjoittamis- ja voimaantulomääräykset.

29 artikla. Jokainen valtio voi allekirjoittaessaan yleissopimuksen taikka tallettaessaan ratifioimis- tai hyväksymiskirjansa määritellä alueen tai alueet, joihin yleissopimusta on

sovellettava. Lisäksi valtio voi myöhemmänä ajankohtana jommallekummalle tallettajalle osoitetulla selityksellä ulottaa yleissopimuksen soveltamisen muuhun, selityksessä mainittuun alueeseen. Tällaiset selitykset voidaan myös peruuttaa.

30 artikla. Valtio voi allekirjoittaessaan tämän yleissopimuksen tai tallettaessaan ratifioimis- tai hyväksymiskirjansa tai myöhemmänä ajankohtana ilmoittaa pidättävänsä itselleen oikeuden a) olla antamatta minkäänmuotoista virka-apua, joka koskee muiden sopimuspuolten 2 artiklan 1 kappaleen b kohdassa mainittuihin ryhmiin kuuluvia veroja, edellyttäen, että se ei ole sisällyttänyt omia näihin ryhmiin kuuluvia verojaan sopimuksen liitteeseen A, b) olla antamatta virka-apua verosaamisen tai hallinnollisen sakon perimiseksi kaikkien verojen osalta tai vain yhteen tai useampaan 2 artiklan 1 kappaleessa mainittuihin ryhmiin kuuluvien verojen osalta, c) olla antamatta virka-apua sellaisen verosaamisen osalta, joka oli olemassa yleissopimuksen tullessa tämän valtion osalta voimaan, tai, milloin valtio aikaisemmin on tehnyt a tai b kohdan mukaisen varauman, joka oli olemassa silloin kun siinä mainittuihin ryhmiin kuuluvia veroja koskeva varauma peruutettiin, d) olla antamatta virka-apua asiakirjojen tiedoksiannossa joko kaikkien verojen osalta tai vain yhteen tai useampaan 2 artiklan 1 kappaleessa mainittuun ryhmään kuuluvien verojen osalta ja e) olla suostumatta 17 artiklan 3 kappaleen mukaiseen asiakirjojen tiedoksiantoon postin välityksellä. Muita varaumia sopimukseen ei voida tehdä.

Suomi ei ole tehnyt sopimukseen varaumia.

31 artikla. Tässä artiklassa ovat sisällöltään tavanomaiset irtisanomismääräykset.

32 artikla. Tässä artiklassa määritellään sopimuksen tallettajien tehtävät.

2. Voimaantulo

Yleissopimus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona viisi valtiota on ratifioimalla tai hyväksymällä ilmaissut suostumuksensa siihen, että yleissopimus sitoo niitä. Sellaisen Euroopan neuvoston jäsenvaltion ja OECD:n jäsenmaan osalta, joka tämän jälkeen ilmaisee suostumuksensa siihen, että yleissopimus sitoo sitä, sopimus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä

sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona ratifioimis- tai hyväksymiskirja on talletettu.

yleissopimuksen määräykset poikkeavat siten voimassa olevasta verolainsäädännöstä. Tämän vuoksi sopimus vaatii näiltä osin eduskunnan hyväksymisen.

3. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Suomi on voimassa olevissa kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tekemissään kahden-keskisissä sopimuksissa sitoutunut antamaan verotusta koskevia tietoja toiselle sopimusvaltiolle. Verosopimusten määräykset eivät kuitenkaan yleensä koske verosaamisten perimistä, asiakirjojen tiedoksiantoa, verotarkastuksia ja toisen valtion edustajien läsnäoloa niissä sekä turvaamistoimenpiteitä. Lisäksi Suomi ei ole kaikkien Euroopan neuvoston jäsenvaltioiden kanssa tehnyt verosopimusta. Useat veroasioissa annettavaa keskinäistä virka-apua koskevan

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi ne 25 päivänä tammikuuta 1988 tehdyn veroasioissa annettavaa keskinäistä virka-apua koskevan yleissopimuksen määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska yleissopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

verosasioissa annettavaa keskinäistä virka-apua koskevan yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Strasbourgissa 25 päivänä tammikuuta 1988 tehdyn veroasioissa annettavaa keskinäistä virka-apua koskevan yleissopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

3 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Naantalissa 2 päivänä elokuuta 1994

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri Heikki Haavisto

(Suomennos)

YLEISSOPIMUS**veroasioissa annettavasta keskinäisestä
virka-avusta***Johdanto*

Euroopan neuvoston jäsenvaltiot ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) jäsenmaat, jotka ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen ja jotka

katsovat, että henkilöiden, pääoman, tavaroiden ja palvelusten kansainvälisen liikkuvuuden kehitys - vaikkakin sinänsä erittäin hyödyllinen - on lisännyt mahdollisuuksia veron välttämiseen ja veron kiertämiseen, ja että tämä vaatii lisääntyvää yhteistyötä veroviranomaisen välillä;

tervehtivät viime vuosien sekä kahdenkeskisiä että monenkeskisiä kansainvälisiä pyrkimyksiä veron välttämisen ja veron kiertämisen vastustamiseksi;

katsovat, että valtioiden pyrkimysten yhteensovittaminen on välttämätöntä kaikenlaisia veroja koskevan virka-avun kaikkien muotojen edistämiseksi ja verovelvollisen asianmukaisen oikeussuojan turvaamiseksi;

tunnustavat, että kansainvälisellä yhteistyöllä voi olla tärkeä merkitys helpottamalla veron oikeaa määräämistä ja auttamalla verovelvollista turvaamaan oikeutensa;

katsovat, että perusperiaatteet, jotka oikeuttavat jokaisen henkilön saamaan oikeutensa ja velvollisuutensa määräytyiksi asianmukaisessa oikeudellisessa menettelyssä, on tunnustettava veroasioissa soveltuviksi kaikissa valtioissa, ja että valtioiden on pyrittävä suojelemaan verovelvollisten oikeutettuja etuja, niihin luettuna riittävä suojeleminen syrjintää ja kaksinkertaista verotusta vastaan;

ovat sen vuoksi vakuuttuneita siitä, että valtioiden ei tule ryhtyä toimiin tai antaa tietoja muuten kuin sisäisen lainsäädäntönsä tai käytäntönsä mukaisesti ottaen huomioon, että on välttämätöntä suojella tietojen luottamuksellisuutta, ja ottaen lukuun kansainväliset

CONVENTION**on mutual administrative assistance
in tax matters***Preamble*

The member States of the Council of Europe and the Member countries of the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD), signatories of this Convention,

Considering that the development of international movement of persons, capital, goods and services — although highly beneficial in itself — has increased the possibilities of tax avoidance and evasion and therefore requires increasing co-operation among tax authorities;

Welcoming the various efforts made in recent years to combat tax avoidance and tax evasion on an international level, whether bilaterally or multilaterally;

Considering that a co-ordinated effort between States is necessary in order to foster all forms of administrative assistance in matters concerning taxes of any kind whilst at the same time ensuring adequate protection of the rights of taxpayers;

Recognising that international co-operation can play an important part in facilitating the proper determination of tax liabilities and in helping the taxpayer to secure his rights;

Considering that fundamental principles entitling every person to have his rights and obligations determined in accordance with a proper legal procedure should be recognised as applying to tax matters in all States and that States should endeavour to protect the legitimate interests of taxpayers, including appropriate protection against discrimination and double taxation;

Convinced therefore that States should not carry out measures or supply information except in conformity with their domestic law and practice, having regard to the necessity of protecting the confidentiality of information, and taking account of international instru-

sopimukset yksityisyyden ja henkilötietojen kulun suojelemisesta;

haluavat tehdä yleissopimuksen veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-apusta; ovat sopineet seuraavasta:

I LUKU

Yleissopimuksen soveltamisala

1 artikla

Yleissopimuksen tarkoitus sekä henkilöt, joihin yleissopimusta sovelletaan

1. Sopimuspuolten on annettava toisilleen virka-apua veroasioissa, jollei IV luvun määräyksistä muuta johdu. Virka-apu käsittää tarvittaessa lainkäyttöelimen suorittamat toimenpiteet.

2. Tällainen virka-apu käsittää:

a) tietojenvaihdon, siihen luettuna samanaikaiset veroselvitykset ja osallistumisen ulkomailla suoritettaviin veroselvityksiin;

b) perimisessä annettavan virka-avun, siihen luettuna turvaamistoimenpiteet; ja

c) asiakirjojen tiedoksiannon.

3. Sopimuspuolen on annettava virka-apua riippumatta siitä, asuuko henkilö, jota virka-apu koskee, sopimuspuolen alueella tai muussa valtiossa taikka onko hän sopimuspuolen tai muun valtion kansalainen.

2 artikla

Yleissopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä yleissopimusta sovelletaan

a) seuraaviin veroihin:

i) tulosta tai voitosta suoritettaviin veroihin,

ii) myyntivoitosta suoritettaviin veroihin, jotka määrätään erikseen tulosta tai voitosta suoritettavasta verosta,

iii) varallisuudesta suoritettaviin veroihin, jotka määrätään sopimuspuolen lukuun; ja

b) seuraaviin veroihin:

i) tulosta, voitosta, myyntivoitosta tai varallisuudesta suoritettaviin veroihin, jotka määrätään sopimuspuolen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen lukuun;

ii) pakollisiin sosiaaliturvamaksuihin, jotka suoritetaan viranomaiselle tai julkisoikeudelliselle sosiaaliturvalaitokselle, ja;

ments for the protection of privacy and flows of personal data;

Desiring to conclude a convention on mutual administrative assistance in tax matters;

Have agreed as follows:

CHAPTER I

Scope of the Convention

Article 1

Object of the Convention and persons covered

1. The Parties shall, subject to the provisions of Chapter IV, provide administrative assistance to each other in tax matters. Such assistance may involve, where appropriate, measures taken by judicial bodies.

2. Such administrative assistance shall comprise:

a) exchange of information, including simultaneous tax examinations and participation in tax examinations abroad;

b) assistance in recovery, including measures of conservancy; and

c) service of documents.

3. A Party shall provide administrative assistance whether the person affected is a resident or national of a Party or of any other State.

Article 2

Taxes covered

1. This Convention shall apply:

a) to the following taxes:

i) taxes on income or profits,

ii) taxes on capital gains which are imposed separately from the tax on income or profits,

iii) taxes on net wealth,

imposed on behalf of a Party; and

b) to the following taxes:

i) taxes on income, profits, capital gains or net wealth which are imposed on behalf of political subdivisions or local authorities of a Party,

ii) compulsory social security contributions payable to general government or to social security institutions established under public law, and

iii) muihin ryhmiin kuuluviin veroihin, tullimaksuja lukuun ottamatta, jotka määrätään sopimuspuolen lukuun, nimittäin:

A. jäämistö-, perintö- ja lahjaveroihin;
B. kiinteästä omaisuudesta suoritettaviin veroihin;

C. yleisiin kulutusveroihin, kuten arvonlisäveroihin ja liikevaihtoveroihin;

D. tavaroista ja palveluista suoritettaviin erityisveroihin, kuten valmisteveroihin;

E. moottoriajoneuvon käytöstä tai omistuksesta suoritettaviin veroihin;

F. muun irtaimen omaisuuden kuin moottoriajoneuvon käytöstä tai omistuksesta suoritettaviin veroihin;

G. muihin veroihin;

iv) sellaisiin edellä iii) kohdassa mainittuihin ryhmiin kuuluviin veroihin, jotka määrätään sopimuspuolen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen lukuun.

2. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin yleissopimusta sovelletaan, mainitaan liitteessä A tämän artiklan 1 kappaleen mukaista luokitusta noudattaen.

3. Sopimuspuolten on ilmoitettava Euroopan neuvoston pääsihteerille tai OECD:n pääsihteerille (jäljempänä "tallettajat") kaikista niistä liitteeseen A tehtävistä muutoksista, jotka johtuvat 2 kappaleessa mainitun luettelon muuttumisesta. Muutos tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona tallettaja otti vastaan ilmoituksen.

4. Yleissopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, niiden käyttöönotosta lukien, joita yleissopimuksen tultua osapuolen osalta voimaan on suoritettava siellä liitteessä A mainittujen tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimuspuolen on tässä tapauksessa ilmoitettava jommallekummalle tallettajalle kysymyksessä olevan veron ottamisesta käyttööseen.

iii) taxes in other categories, except customs duties, imposed on behalf of a Party, namely:

A. estate, inheritance or gift taxes,
B. taxes on immovable property,

C. general consumption taxes, such as value-added or sales taxes,

D. specific taxes on goods and services such as excise taxes,

E. taxes on the use or ownership of motor vehicles,

F. taxes on the use or ownership of movable property other than motor vehicles,

G. any other taxes;

iv) taxes in categories referred to in subparagraph (iii) above which are imposed on behalf of political subdivisions or local authorities of a Party.

2. The existing taxes to which the Convention shall apply are listed in Annex A in the categories referred to in paragraph 1.

3. The Parties shall notify the Secretary General of the Council of Europe or the Secretary General of OECD (hereinafter referred to as the "Depositaries") of any change to be made to Annex A as a result of a modification of the list mentioned in paragraph 2. Such change shall take effect on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depositary.

4. The Convention shall also apply, as from their adoption, to any identical or substantially similar taxes which are imposed in a Contracting State after the entry into force of the Convention in respect of that Party in addition to or in place of the existing taxes listed in Annex A and, in that event, the Party concerned shall notify one of the Depositaries of the adoption of the tax in question.

II LUKU

Yleiset määritelmät

3 artikla

Määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä yleissopimusta sovellettaessa seuraavilla sanannoilla jäljempänä mainittu merkitys:

CHAPTER II

General definitions

Article 3

Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) ”hakijavaltio” ja ”pyynnön vastaanottanut valtio” tarkoittavat sopimuspuolta, joka pyytää virka-apua veroasioissa, ja vastaavasti sopimuspuolta, jolta tällaista virka-apua on pyydetty;

b) ”vero” tarkoittaa veroa tai sosiaaliturvamaksua, johon yleissopimusta 2 artiklan mukaisesti sovelletaan;

c) ”verosaaminen” tarkoittaa veron määrää ja sille laskettuja korkoja sekä siihen liittyviä hallinnollisia sakkoja ja perimiseen liittyviä kuluja, jotka ovat erääntyneet maksettaviksi ja ovat edelleen maksamatta;

d) ”toimivaltainen viranomainen” tarkoittaa liitteessä B mainittuja henkilöitä ja viranomaisia;

e) ”kansalainen” tarkoittaa sopimuspuolen osalta:

i) luonnollista henkilöä, jolla on tämän sopimuspuolen kansalaisuus, ja

ii) oikeushenkilöä, yhtymää sekä muuta yhteisliittymää ja yksikköä, jotka on muodostettu tässä sopimuspuolella voimassa olevan lainsäädännön mukaan.

Sellaisen osapuolen osalta, joka on antanut tässä tarkoituksessa selityksen, edellä käytetyt sanonnat ymmärretään siten kuin ne määritellään liitteessä C.

2. Kun sopimuspuoli soveltaa yleissopimusta jokaisella sanonnalla, jota ei ole yleissopimuksessa määritelty ja jonka osalta asiayhteydestä ei muuta johdu, on se merkitys, joka sillä on tämän sopimuspuolen yleissopimuksen piiriin kuuluvia veroja koskevan lainsäädännön mukaan.

3. Sopimuspuolten on ilmoitettava jommallekummalle tallettajalle kaikista liitteisiin B ja C tehtävistä muutoksista. Muutos tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona tallettaja otti vastaan ilmoituksen.

III LUKU

Virka-avun muodot

I osasto

Tietojenvaihto

4 artikla

Yleiset määräykset

1. Sopimuspuolten on vaihdettava keske-

a) the terms ”applicant State” and ”requested State” mean respectively any Party applying for administrative assistance in tax matters and any Party requested to provide such assistance;

b) the term ”tax” means any tax or social security contribution to which the Convention applies pursuant to Article 2;

c) the term ”tax claim” means any amount of tax, as well as interest thereon, related administrative fines and costs incidental to recovery, which are owed and not yet paid;

d) the term ”competent authority” means the persons and authorities listed in Annex B;

e) the term ”nationals”, in relation to a Party, means:

i) all individuals possessing the nationality of that Party, and

ii) all legal persons, partnerships, associations and other entities deriving their status as such from the laws in force in that Party.

For each Party that has made a declaration for that purpose, the terms used above will be understood as defined in Annex C.

2. As regards the application of the Convention by a Party, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that Party concerning the taxes covered by the Convention.

3. The Parties shall notify one of the Depositaries of any change to be made to Annexes B and C. Such change shall take effect on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depositary in question.

CHAPTER III

Forms of assistance

Section I

Exchange of information

Article 4

General Provision

1. The Parties shall exchange any informa-

nään tietoja — erityisesti sellaisia kuin mainitaan tässä osastossa — , joilla voidaan olettaa olevan merkitystä:

a) verojen määräämiselle ja kannolle sekä verosaamisen perimiselle ja muille täytäntöönpanotoimenpiteille, ja

b) menettelylle hallintoviranomaisessa tai menettelyn aloittamiselle lainkäyttöviranomaisessa.

Sellaisia tietoja, joilla todennäköisesti ei ole merkitystä näiden tavoitteiden kannalta, ei vaihdeta tämän yleissopimuksen nojalla.

2. Sopimuspuoli saa käyttää tämän yleissopimuksen nojalla saamiaan tietoja todisteena rikosoikeudenkäynnissä vain, jos tiedot antanut sopimuspuoli on etukäteen antanut siihen suostumuksensa. Kaksi sopimuspuolta tai useammat sopimuspuolet voivat kuitenkin keskenään sopia, ettei etukäteen annettua suostumusta vaadita.

3. Sopimuspuoli voi jommallekummalle tallettajalle osoitetulla selityksellä ilmoittaa, että sen viranomaiset sopimuspuolen sisäisen lainsäädännön mukaan voivat ilmoittaa asiasta henkilölle, joka asuu siellä, tai kansalaiselleen ennen kuin häntä koskevia tietoja 5 tai 7 artiklan perusteella lähetetään.

5 artikla

Pyynnöstä tapahtuva tietojenvaihto

1. Hakijavaltion esityksestä pyynnön vastaanottaneen valtion on annettava hakijavaltiolle sellaisia 4 artiklassa tarkoitettuja tietoja, jotka koskevat määrättyjä henkilöitä tai liiketoimia.

2. Jos ne tiedot, jotka ovat saatavissa pyynnön vastaanottaneen valtion hallussa olevista veroasioita koskevista asiakirjoista, eivät riitä esitetyn tietojenvaihtopyynnön täyttämiseksi, tämän valtion on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin pyydettyjen tietojen antamiseksi hakijavaltiolle.

6 artikla

Automaattinen tietojenvaihto

Kahden tai useamman sopimuspuolen on vaihdettava 4 artiklassa tarkoitettuja tietoja automaattisesti siten kuin näiden osapuolten välisin keskinäisin sopimuksin on tapausryhmistä ja menettelytavoista sovittu.

tion, in particular as provided in this Section, that is foreseeably relevant to:

a) the assessment and collection of tax, and the recovery and enforcement of tax claims, and

b) the prosecution before an administrative authority or the initiation of prosecution before a judicial body.

Information which is unlikely to be relevant to these purposes shall not be exchanged under this Convention.

2. A Party may use information obtained under this Convention as evidence before a criminal court only if prior authorisation has been given by the Party which has supplied the information. However, any two or more Parties may mutually agree to waive the condition of prior authorisation.

3. Any Party may, by a declaration addressed to one of the Depositaries, indicate that, according to its internal legislation, its authorities may inform its resident or national before transmitting information concerning him, in conformity with Articles 5 and 7.

Article 5

Exchange of information on request

1. At the request of the applicant State, the requested State shall provide the applicant State with any information referred to in Article 4 which concerns particular persons or transactions.

2. If the information available in the tax files of the requested State is not sufficient to enable it to comply with the request for information, that State shall take all relevant measures to provide the applicant State with the information requested.

Article 6

Automatic exchange of information

With respect to categories of cases and in accordance with procedures which they shall determine by mutual agreement, two or more Parties shall automatically exchange the information referred to in Article 4.

7 artikla

Oma-aloitteinen tietojenvaihto

1. Sopimuspuolen on toimitettava sillä olevia tietoja toiselle osapuolelle ilman edeltävää pyyntöä seuraavissa tapauksissa:

a) ensiksi mainitulla sopimuspuolella on aihetta olettaa, että toinen sopimuspuoli voi menettää verotuloja;

b) verovelvollinen saa sellaisen veronalennuksen tai vapautuksen verosta ensiksi mainitussa sopimuspuolella, jonka pitäisi lisätä veron määrää toisessa sopimuspuolella tai jonka johdosta siellä pitäisi syntyä verovelvollisuus;

c) liiketoimia suoritetaan sopimuspuolella verovelvollisen henkilön ja toisessa sopimuspuolella verovelvollisen henkilön kesken yhden tai useamman maan kautta siten, että veron säästöä saattaa syntyä jommassakummassa sopimuspuolella tai molemmissa sopimuspuolisissa;

d) sopimuspuolella on aihetta olettaa, että veron säästöä saattaa syntyä yritysyhdistysten sisäisten keinojen voiton siirtojen johdosta;

e) ensiksi mainitun sopimuspuolen toiselta sopimuspuolelta saamat tiedot ovat tehneet mahdolliseksi hankkia tietoja, jotka saattavat vaikuttaa veron määräämiseen jälkimmäisessä sopimuspuolella.

2. Jokaisen sopimuspuolen on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin ja sovellettava tarpeellisia menettelytapoja sen varmistamiseksi, että 1 kappaleessa tarkoitetut tiedot voidaan luovuttaa toiselle osapuolelle.

8 artikla

Samanaikaiset veroselvitykset

1. Kahden tai useamman sopimuspuolen on, jos jokin niistä sitä pyytää, neuvoteltava keskenään samanaikaisten veroselvitysten kohteeksi otettavista tapauksista ja tarkastuksissa noudatettavista menettelytavoista. Kukin sopimuspuoli ratkaisee, haluaako se osallistua tiettyyn samanaikaiseen veroselvitykseen.

2. Tätä yleissopimusta sovellettaessa tarkoitetaan samanaikaisella veroselvityksellä kahden tai useamman sopimuspuolen välistä sopimusta, jonka mukaan kukin omalla alueellaan samanaikaisesti tarkastaa yhden tai useamman sellaisen henkilön veroasioita, joihin nähden

Article 7

Spontaneous exchange of information

1. A Party shall, without prior request, forward to another Party information of which it has knowledge in the following circumstances:

a) the first-mentioned Party has grounds for supposing that there may be a loss of tax in the other Party;

b) a person liable to tax obtains a reduction in or an exemption from tax in the first-mentioned Party which would give rise to an increase in tax or to liability to tax in the other Party;

c) business dealings between a person liable to tax in a Party and a person liable to tax in another Party are conducted through one or more countries in such a way that a saving in tax may result in one or the other Party or in both;

d) a Party has grounds for supposing that a saving of tax may result from artificial transfers of profits within groups of enterprises;

e) information forwarded to the first-mentioned Party by the other Party has enabled information to be obtained which may be relevant in assessing liability to tax in the latter Party.

2. Each Party shall take such measures and implement such procedures as are necessary to ensure that information described in paragraph 1 will be made available for transmission to another Party.

Article 8

Simultaneous tax examinations

1. At the request of one of them, two or more Parties shall consult together for the purposes of determining cases and procedures for simultaneous tax examinations. Each Party involved shall decide whether or not it wishes to participate in a particular simultaneous tax examination.

2. For the purposes of this Convention, a simultaneous tax examination means an arrangement between two or more Parties to examine simultaneously, each in its own territory, the tax affairs of a person or persons in which they have a common or related interest,

näillä sopimuspuolilla on yhteinen tai liitännäinen etu valvottavanaan, vaihtaakseen tällä tavalla saamia olennaisia tietoja keskenään.

9 artikla

Ulkomailla suoritettut veroselvitykset

1. Hakijavaltion toimivaltaisen viranomaisen esityksestä pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltainen viranomainen voi sallia, että hakijavaltion toimivaltaisen viranomaisen edustaja on läsnä sellaisen veroselvityksen tarkoituksenmukaisessa vaiheessa, joka suoritetaan pyynnön vastaanottaneessa valtiossa.

2. Jos esitykseen suostutaan, pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on mahdollisimman pian ilmoitettava hakijavaltion toimivaltaiselle viranomaiselle selvityksen aika ja paikka, selvitystä suorittamaan määrätty viranomainen tai virkamies sekä menettelytavat ja ehdot, joita pyynnön vastaanottanut valtio vaatii selvityksen suorittamiseksi. Pynnön vastaanottanut valtio tekee kaikki veroselvityksen suorittamista koskevat päätökset.

3. Sopimuspuoli voi ilmoittaa jommallekummalle tallettajalle aikomuksestaan olla pääsääntöisesti suostumatta 1 kappaleessa tarkoitettuihin esityksiin. Tällainen selitys voidaan antaa tai peruuttaa milloin tahansa.

10 artikla

Ristiriitaiset tiedot

Jos sopimuspuoli vastaanottaa toiselta sopimuspuolelta sellaisia tietoja henkilön veroasioista, jotka sen mielestä näyttävät olevan ristiriidassa sen hallussa olevien tietojen kanssa, sen on ilmoitettava tästä tiedot antaneelle sopimuspuolelle.

II osasto

Virka-apu perimisessä

11 artikla

Verosaamisten periminen

1. Hakijavaltion esityksestä pyynnön vastaanottaneen valtion on, jollei 14 ja 15 artiklan määräyksistä muuta johdu, ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin ensiksi mainitun valtion verosaamisten perimiseksi ikään kuin ne olisivat sen omia verosaamisia.

with a view to exchanging any relevant information which they so obtain.

Article 9

Tax examinations abroad

1. At the request of the competent authority of the applicant State, the competent authority of the requested State may allow representatives of the competent authority of the applicant State to be present at the appropriate part of a tax examination in the requested State.

2. If the request is acceded to, the competent authority of the requested State shall, as soon as possible, notify the competent authority of the applicant State about the time and place of the examination, the authority or official designated to carry out the examination and the procedures and conditions required by the requested State for the conduct of the examination. All decisions with respect to the conduct of the tax examination shall be made by the requested State.

3. A Party may inform one of the Depositories of its intention not to accept, as a general rule, such requests as are referred to in paragraph 1. Such a declaration may be made or withdrawn at any time.

Article 10

Conflicting information

If a Party receives from another Party information about a person's tax affairs which appears to it to conflict with information in its possession, it shall so advise the Party which has provided the information.

Section II

Assistance in recovery

Article 11

Recovery of tax claims

1. At the request of the applicant State, the requested State shall, subject to the provisions of Articles 14 and 15, take the necessary steps to recover tax claims of the first-mentioned State as if they were its own tax claims.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan vain verosaamiseen, joka perustuu täytäntöönpanon hakijavaltiossa mahdollista-vaan asiakirjaan ja — jollei kysymyksessä olevien sopimuspuolten välillä ole muusta sovittu — josta ei ole muutoksenhakua vireillä.

Jos kuitenkin saaminen kohdistuu henki-löön, joka ei asu hakijavaltiossa, sovelletaan 1 kappaletta vain jos verosaamiseen ei voida enää hakea muutosta, jollei kysymyksessä ole-vien osapuolten välillä ole muusta sovittu.

3. Velvollisuus antaa virka-apua vainajaa tai hänen kuolinpesäänsä koskevan verosaamisen perimisessä rajoittuu kuolinpesän arvoon tai kuolinpesän osakkaiden pesänosuuksien ar-voon, sen mukaan, onko saaminen perittävä kuolinpesältä tai sen osakkailta.

12 artikla

Turvaamistoimenpiteet

Hakijavaltion esityksestä on pyynnön vas-taanottaneen valtion ryhdyttävä toimenpiteisiin veron määrän perimisen turvaamiseksi, vaikka saamisesta olisikin valitus vireillä tai vaikkei täytäntöönpanon mahdollistavaa asiakirjaa vie-lä olisikaan.

13 artikla

Virka-apupyynnön liitettävät asiakirjat

1. Tämän osaston mukaista virka-apua kos-kevaan pyyntöön on liitettävä:

a) selvitys siitä, että verosaaminen koskee yleissopimuksen piiriin kuuluvaa veroa, sekä perimisen osalta ja jollei 11 artiklan 2 kappaleesta muuta johdu, selvitys siitä, että verosaa-misesta ei ole muutoksenhakua vireillä tai että siihen ei voida hakea muutosta;

b) virallinen jäljennös asiakirjasta, joka mah-dollistaa täytäntöönpanon hakijavaltiossa; ja

c) muut asiakirjat, jotka tarvitaan perimistä tai turvaamistoimenpiteitä varten.

2. Asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöön-panon hakijavaltiossa, on asian niin edellyttä-essä ja pyynnön vastaanottaneen valtion voi-massa olevien säännösten mukaisesti mahdolli-simman pian virka-apupyynnön saapumisen jälkeen hyväksyttävä, tunnustettava, täyden-nettävä tai korvattava asiakirjalla, joka mah-dollistaa täytäntöönpanon jälkimmäisessä val-tiossa.

2. The provision of paragraph 1 shall apply only to tax claims which form the subject of an instrument permitting their enforcement in the applicant State and, unless otherwise agreed between the Parties concerned, which are not contested.

However, where the claim is against a person who is not a resident of the applicant State, paragraph 1 shall only apply, unless otherwise agreed between the Parties concerned, where the claim may no longer be contested.

3. The obligation to provide assistance in the recovery of tax claims concerning a deceased person or his estate, is limited to the value of the estate or of the property acquired by each beneficiary of the estate, according to whether the claim is to be recovered from the estate or from the beneficiaries thereof.

Article 12

Measures of conservancy

At the request of the applicant State the requested State shall, with a view to the recovery of an amount of tax, take measures of conservancy even if the claim is contested or is not yet the subject of an instrument permitting enforcement.

Article 13

Documents accompanying the request

1. The request for administrative assistance under this Section shall be accompanied by:

a) a declaration that the tax claim concerns a tax covered by the Convention and, in the case of recovery that, subject to paragraph 2 of Article 11, the tax claim is not or may not be contested,

b) an official copy of the instrument permit-ting enforcement in the applicant State, and

c) any other document required for recovery or measures of conservancy.

2. The instrument permitting enforcement in the applicant State shall, where appropriate and in accordance with the provisions in force in the requested State, be accepted, recognised, supplemented or replaced as soon as possible after the date of the receipt of the request for assistance, by an instrument permitting en-forcement in the latter State.

14 artikla

Määräajat

1. Kysymyksiin, jotka koskevat määräaika, jonka jälkeen verosaaminen ei ole täytäntöönpanokelpoinen, sovelletaan hakijavaltion lainsäädäntöä. Virka-apupyynnössä on annettava yksityiskohtaiset tiedot sellaisesta määräajasta.

2. Sellaisilla perimistoimenpiteillä, joihin pyynnön vastaanottanut valtio on virka-apupyynnön johdosta ryhtynyt ja jotka tämän valtion lainsäädännön mukaan johtaisivat 1 kappaleessa mainitun määräajan pidentämiseen tai keskeyttämiseen, on myös oltava sama vaikutus hakijavaltion lainsäädäntöä sovellettaessa. Pynnön vastaanottaneen valtion on ilmoitettava hakijavaltiolle, jos tällaisiin toimenpiteisiin on ryhdytty.

3. Pynnön vastaanottanut valtio ei missään tapauksessa ole velvollinen suostumaan sellaiseen virka-apupyynnöön, joka on tehty yli 15 vuoden kuluttua siitä päivästä, jolle alkuperäinen täytäntöönpanon mahdollistava asiakirja on päivätty.

15 artikla

Etuoikeus

Verosaaminen, jonka perimisessä virka-apua annetaan, ei pyynnön vastaanottaneessa valtiossa nauti tämän valtion verosaamisille erityisesti annettua etuoikeutta silloinkaan kun perimisessä sovelletaan samaa menettelyä kuin sen omien verosaamisten perimisessä on sovellettava.

16 artikla

Maksun lykkääminen

Pyynnön vastaanottanut valtio voi, ilmoitettuaan asiasta ensin hakijavaltiolle, sallia maksun lykkäämisen tai sen suorittamisen maksuerissä, jos pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädäntö tai hallintokäytäntö sallii sellaisen menettelyn vastaavanlaisissa tapauksissa.

III osasto

Asiakirjojen tiedoksianto

17 artikla

Asiakirjojen tiedoksianto

1. Hakijavaltion pyynnöstä pyynnön vas-

Article 14

Time limits

1. Questions concerning any period beyond which a tax claim cannot be enforced shall be governed by the law of the applicant State. The request for assistance shall give particulars concerning that period.

2. Acts of recovery carried out by the requested State in pursuance of a request for assistance, which, according to the laws of that State, would have the effect of suspending or interrupting the period mentioned in paragraph 1, shall also have this effect under the laws of the applicant State. The requested State shall inform the applicant State about such acts.

3. In any case, the requested State is not obliged to comply with a request for assistance which is submitted after a period of 15 years from the date of the original instrument permitting enforcement.

Article 15

Priority

The tax claim in the recovery of which assistance is provided shall not have in the requested State any priority specially accorded to the tax claims of that State even if the recovery procedure used is the one applicable to its own tax claims.

Article 16

Deferral of payment

The requested State may allow deferral of payment or payment by instalments if its laws or administrative practice permit it to do so in similar circumstances, but shall first inform the applicant State.

Section III

Service of documents

Article 17

Service of documents

1. At the request of the applicant State, the

taanottaneen valtion on annettava vastaanottajalle tiedoksi asiakirjoja, näihin luettuina oikeudellisiin päätöksiin liittyviä asiakirjoja, jotka ovat peräisin hakijavaltioista ja jotka koskevat tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvia veroja.

2. Pyynnön vastaanottaneen valtion on annettava asiakirjat tiedoksi:

a) siinä järjestyksessä, jota sen sisäisen lainsäädännön mukaan noudatetaan pääasiallisesti samanluonteisten asiakirjojen tiedoksiantamiseen;

b) mahdollisuuksien mukaan hakijavaltion pyytämässä erityisessä järjestyksessä tai siinä pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaisessa järjestyksessä, joka lähinnä vastaa hakijavaltion pyytämää järjestystä.

3. Sopimuspuoli voi antaa asiakirjoja tiedoksi suoraan postin välityksellä toisen sopimuspuolen alueella olevalle henkilölle.

4. Yleissopimuksen ei katsota aiheuttavan, että tiedoksianto, jonka sopimuspuoli oman lainsäädäntönsä mukaisesti on toimitannut, menettäisi vaikutuksensa.

5. Tämän artiklan mukaisesti tiedoksiannettuun asiakirjaan ei tarvitse liittää käännöstä. Milloin kuitenkin osoittautuu, että vastaanottaja ei ymmärrä asiakirjan kieltä, pyynnön vastaanottaneen valtion on teetettävä siitä käännös tai yhteenvedo sen viralliselle kielelle tai jollekin sen virallisista kielistä. Vaihtoehtoisesti pyynnön vastaanottanut valtio voi pyytää hakijavaltiota laatimaan asiakirjasta käännöksen tai liittämään yhteenvedon jollekin pyynnön vastaanottaneen valtion, Euroopan neuvoston tai OECD:n viralliselle kielelle.

IV LUKU

Kaikkia virka-apumuotoja koskevia määräyksiä

18 artikla

Tiedot, jotka hakijavaltion on annettava

1. Virka-apupyynnöstä tulee soveltuvin osin käydä ilmi:

a) viranomainen tai virasto, jonka alullepanema toimivaltaisen viranomaisen tekemä pyyntö on;

b) nimi, osoite ja muut tiedot, joista on apua pyynnön kohteena olevan henkilön tunnistamiseksi;

requested State shall serve upon the addressee documents, including those relating to judicial decisions, which emanate from the applicant State and which relate to a tax covered by this Convention.

2. The requested State shall effect service of documents:

a) by a method prescribed by its domestic laws for the service of documents of a substantially similar nature;

b) to the extent possible, by a particular method requested by the applicant State or the closest to such method available under its own laws.

3. A Party may effect service of documents directly through the post on a person within the territory of another Party.

4. Nothing in the Convention shall be construed as invalidating any service of documents by a Party in accordance with its laws.

5. When a document is served in accordance with this Article, it need not be accompanied by a translation. However, where it is satisfied that the addressee cannot understand the language of the document, the requested State shall arrange to have it translated into or a summary drafted in its or one of its official languages. Alternatively, it may ask the applicant State to have the document either translated into or accompanied by a summary in one of the official languages of the requested State, the Council of Europe or the OECD.

CHAPTER IV

Provisions relating to all forms of assistance

Article 18

Information to be provided by the applicant State

1. A request for assistance shall indicate where appropriate:

a) the authority or agency which initiated the request made by the competent authority;

b) the name, address and any other particulars assisting in the identification of the person in respect of whom the request is made;

c) tietojenvaihtopyynnön osalta, muoto, jossa hakijavaltio toivoo tiedot annettavan, jotta ne vastaisivat sen tarpeita;

d) perimistä tai turvaamistoimenpiteitä koskevan virka-apupyynnön osalta verosaamisen luonne ja osatekijät sekä varat, josta verosaaminen voidaan periä;

e) tiedoksiantoa koskevan virka-apupyynnön osalta tiedoksi annettavan asiakirjan luonne ja asiasisältö;

f) onko virka-apupyyntö hakijavaltion lainsäädännön ja hallintokäytännön mukainen sekä onko virka-apupyyntö 19 artiklassa esitettyihin vaatimuksiin nähden perusteltu.

2. Hakijavaltion on mahdollisimman pian sen jälkeen, kun sen tietoon on tullut muita virka-apupyynnön vaikuttavia seikkoja, ilmoitettava niistä pyynnön vastaanottaneelle valtiolle.

19 artikla

Mahdollisuus olla suostumatta virka-apupyyntöön

Pyynnön vastaanottanut valtio ei ole velvolinen suostumaan virka-apupyyntöön, ellei hakijavaltio ole käyttänyt kaikkia omalla alueellaan käytettävissä olevia keinoja, paitsi milloin turvautuminen sellaisiin keinoihin aiheuttaisi suhteettoman suuria vaikeuksia.

20 artikla

Vastaaminen virka-apupyyntöön

1. Jos virka-apupyyntöön suostutaan, pyynnön vastaanottaneen valtion on mahdollisimman pian ilmoitettava hakijavaltiolle niistä toimenpiteistä, joihin se on ryhtynyt, ja virkaavun tuloksista.

2. Jos pyyntöön ei suostuta, pyynnön vastaanottaneen valtion on mahdollisimman pian ilmoitettava hakijavaltiolle tästä päätöksestä ja sen syistä.

3. Jos hakijavaltio tietojenvaihtoa koskevasa virka-apupyynnössä on erikseen maininnut missä muodossa tiedot toivotaan annettavan, pyynnön vastaanottaneen valtion on toimitettava tiedot pyydettyssä muodossa, jos sillä on tähän mahdollisuus.

c) in the case of a request for information, the form in which the applicant State wishes the information to be supplied in order to meet its needs;

d) in the case of a request for assistance in recovery or measures of conservancy, the nature of the tax claim, the components of the tax claim and the assets from which the tax claim may be recovered;

e) in the case of a request for service of documents, the nature and the subject of the document to be served;

f) whether it is in conformity with the law and administrative practice of the applicant State and whether it is justified in the light of the requirements of Article 19.

2. As soon as any other information relevant to the request for assistance comes to its knowledge, the applicant State shall forward it to the requested State.

Article 19

Possibility of declining a request

The requested State shall not be obliged to accede to a request if the applicant State has not pursued all means available in its own territory, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty.

Article 20

Response to the request for assistance

1. If the request for assistance is complied with, the requested State shall inform the applicant State of the action taken and of the result of the assistance as soon as possible.

2. If the request is declined, the requested State shall inform the applicant State of that decision and the reason for it as soon as possible.

3. If, with respect to a request for information, the applicant State has specified the form in which it wishes the information to be supplied and the requested State is in a position to do so, the requested State shall supply it in the form requested.

21 artikla

*Henkilöiden suoja ja virka-avun antamis-
velvollisuuden rajat*

1. Tämä yleissopimus ei vaikuta niihin oikeuksiin ja siihen suojaan, jotka pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädäntö tai hallintokäytäntö myöntää henkilöille.

2. Tämän yleissopimuksen määräysten, 14 artiklaa lukuun ottamatta, ei katsota velvoittavan pyynnön vastaanottanutta valtiota:

a) ryhtymään toimenpiteisiin, jotka poikkeavat pyynnön vastaanottaneen valtion omasta lainsäädännöstä tai hallintokäytännöstä taikka hakijavaltion lainsäädännöstä tai hallintokäytännöstä;

b) ryhtymään toimenpiteisiin, joiden pyynnön vastaanottanut valtio katsoo olevan vastoin yleistä järjestystä (ordre public) tai sen olennaisia etuja;

c) antamaan tietoja, joita ei voida hankkia pyynnön vastaanottaneen valtion oman lainsäädännön tai hallintokäytännön taikka hakijavaltion lainsäädännön tai hallintokäytännön mukaan;

d) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen tai ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden paljastaminen olisi vastoin yleistä järjestystä (ordre public) tai sen olennaisia etuja;

e) antamaan virka-apua, jos ja sikäli kuin se katsoo hakijavaltion verotuksen olevan vastoin yleisesti hyväksyttyjä verotusperiaatteita tai katsoo sen olevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen tahi muun pyynnön vastaanottaneen valtion ja hakijavaltion välisen sopimuksen määräysten vastainen;

f) antamaan virka-apua, jos tämän sopimuksen soveltaminen johtaisi pyynnön vastaanottaneen valtion kansalaisen ja hakijavaltion kansalaisen väliseen syrjintään samoissa olosuhteissa.

22 artikla

Salassapito

1. Sopimuspuolen tämän yleissopimuksen nojalla saamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän sopimuspuolen sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja. Jos kuitenkin tietoja antavan sopimuspuo-

Article 21

*Protection of persons and limits to the obligation
to provide assistance*

1. Nothing in this Convention shall affect the rights and safeguards secured to persons by the laws or administrative practice of the requested State.

2. Except in the case of Article 14, the provisions of this Convention shall not be construed so as to impose on the requested State the obligation:

a) to carry out measures at variance with its own laws or administrative practice or the laws or administrative practice of the applicant State;

b) to carry out measures which it considers contrary to public policy (ordre public) or to its essential interests;

c) to supply information which is not obtainable under its own laws or its administrative practice or under the laws of the applicant State or its administrative practice;

d) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret, or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public) or to its essential interests;

e) to provide administrative assistance if and insofar as it considers the taxation in the applicant State to be contrary to generally accepted taxation principles or to the provisions of a convention for the avoidance of double taxation, or of any other convention which the requested State has concluded with the applicant State;

f) to provide assistance if the application of this Convention would lead to discrimination between a national of the requested State and nationals of the applicant State in the same circumstances.

Article 22

Secrecy

1. Any information obtained by a Party under this Convention shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that Party, or under the conditions of secrecy applying in the

len salassapitoa koskevat määräykset ovat rajoittavampia, sovelletaan niitä.

2. Tällaisia tietoja ei missään tapauksessa saa ilmaista muille kuin sellaisille henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallinto- tai valvontaelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät tämän sopimuspuolen veroja tai jotka käsittelevät tällaisten verojen täytäntöönpanoon liittyviä asioita tahi näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia. Vain edellä mainitut henkilöt ja viranomaiset saavat käyttää näitä tietoja ja silloinkin vain tällaisiin tarkoituksiin. Ne saavat 1 kappaleen määräysten estämättä ilmaista tällaisia tietoja näitä veroja koskevassa julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisussa, edellyttäen, että tietoja antaneen osapuolen toimivaltainen viranomainen on etukäteen antanut siihen suostumuksensa. Kaksi sopimuspuolta tai useammat sopimuspuolet voivat kuitenkin keskenään sopia, ettei etukäteen annettua suostumusta vaadita.

3. Jos sopimuspuoli on tehnyt 30 artiklan 1 kappaleen a) kohdan mukaisen varauman, muu sopimuspuoli ei saa käyttää tältä sopimuspuolelta saamia tietoja varauman kohteena olevaan ryhmään kuuluvan veron osalta. Samoin varauman tehnyt sopimuspuoli ei saa käyttää tämän yleissopimuksen nojalla saamia tietoja varauman kohteena olevaan ryhmään kuuluvan veron osalta.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kappaleen määräysten estämättä sopimuspuolen saamia tietoja voidaan käyttää muihin tarkoituksiin, jos ne tietoja antavan valtion lainsäädännön mukaan voidaan käyttää tällaisiin muihin tarkoituksiin ja tämän sopimuspuolen toimivaltainen viranomainen antaa siihen suostumuksensa. Tietoja, jotka sopimuspuoli on antanut toiselle sopimuspuolelle, voi jälkimmäinen toimittaa kolmannelle sopimuspuolelle, edellyttäen, että ensiksi mainitun sopimuspuolen toimivaltainen viranomainen antaa siihen etukäteen suostumuksensa.

supplying Party if such conditions are more restrictive.

2. Such information shall in any case be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative or supervisory bodies) involved in the assessment, collection or recovery of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, taxes of that Party. Only the persons or authorities mentioned above may use the information and then only for such purposes. They may, notwithstanding the provisions of paragraph 1, disclose it in public court proceedings or in judicial decisions relating to such taxes, subject to prior authorisation by the competent authority of the supplying Party. However, any two or more Parties may mutually agree to waive the condition of prior authorisation.

3. If a Party has made a reservation provided for in sub-paragraph a) of paragraph 1 of Article 30, any other Party obtaining information from that Party shall not use it for the purpose of a tax in a category subject to the reservation. Similarly, the Party making such a reservation shall not use information obtained under this Convention for the purpose of a tax in a category subject to the reservation.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 3, information received by a Party may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of the supplying Party and the competent authority of that Party authorises such use. Information provided by a Party to another Party may be transmitted by the latter to a third Party, subject to prior authorisation by the competent authority of the first-mentioned Party.

23 artikla

Muutoksenhaku

1. Pyynnön vastaanottaneen valtion tämän yleissopimuksen nojalla suorittamaan toimenpiteeseen voidaan hakea muutosta vain tämän valtion asianomaiselta viranomaiselta.

2. Hakijavaltion tämän yleissopimuksen nojalla suorittamaan toimenpiteeseen — erityisesti

Article 23

Proceedings

1. Proceedings relating to measures taken under this Convention by the requested State shall be brought only before the appropriate body of that State.

2. Proceedings relating to measures taken under this Convention by the applicant State,

perimiseen liittyvään toimenpiteeseen, joka koskee verosaamisen olemassaoloa, sen määrää tai sen täytäntöönpanon mahdollistavaa asiakirjaa — voidaan hakea muutosta vain tämän valtion asianomaiselta viranomaiselta. Hakijavaltion on viipymättä ilmoitettava muutoksenhausta pyynnön vastaanottaneelle valtiolle, jonka tulee lykätä toimenpiteitään siihen saakka kunnes asianomainen viranomainen on antanut päätöksensä. Pynnön vastaanottaneen valtion on kuitenkin hakijavaltion pyynnöstä ryhdyttävä turvaamistoimenpiteisiin perimisen turvaamiseksi. Myös henkilö, jota asia koskee, voi ilmoittaa pyynnön vastaanottaneelle valtiolle muutoksenhaun vireillepanosta. Tällaisen ilmoituksen saatuaan pyynnön vastaanottaneen valtion on tarvittaessa neuvoteltava hakijavaltion kanssa asiasta.

3. Heti kun muutoksenhakuasia on lopullisesti ratkaistu, pyynnön vastaanottaneen valtion tai hakijavaltion on ilmoitettava toiselle valtiolle ratkaisusta ja sen vaikutuksista virkaapyyntöön.

V LUKU

Erityiset määräykset

24 artikla

Yleissopimuksen toteuttaminen

1. Sopimuspuolten on oltava yhteydessä toisiinsa tämän yleissopimuksen soveltamiseen liittyvissä asioissa toimivaltaisten viranomaisten välityksellä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään tässä tarkoituksessa ja ne voivat antaa alaisilleen viranomaisille valtuudet toimia puolestaan. Kahden tai useamman sopimuspuolen toimivaltaiset viranomaiset voivat keskenään sopia siitä, miten yleissopimusta niiden välillä on sovellettava.

2. Jos pyynnön vastaanottanut valtio katsoo, että tämän yleissopimuksen soveltaminen määrättyssä tapauksessa johtaisi vakaviin ei-toivottuihin seurauksiin, on pyynnön vastaanottaneen valtion ja hakijavaltion toimivaltaisten viranomaisten neuvoteltava keskenään ja pyrittävä ratkaisemaan asia keskinäisellä sopimuksella.

3. Sopimuspuolten toimivaltaisten viranomaisten edustajien muodostaman koordinoituelimen tulee OECD:n yleisvalvonnan alaisena

in particular those which, in the field of recovery, concern the existence or the amount of the tax claim or the instrument permitting its enforcement, shall be brought only before the appropriate body of that State. If such proceedings are brought, the applicant State shall inform the requested State which shall suspend the procedure pending the decision of the body in question. However, the requested State shall, if asked by the applicant State, take measures of conservancy to safeguard recovery. The requested State can also be informed of such proceedings by any interested person. Upon receipt of such information the requested State shall consult on the matter, if necessary, with the applicant State.

3. As soon as a final decision in the proceedings has been given, the requested State or the applicant State, as the case may be, shall notify the other State of the decision and the implications which it has for the request for assistance.

CHAPTER V

Special provisions

Article 24

Implementation of the Convention

1. The Parties shall communicate with each other for the implementation of this Convention through their respective competent authorities. The competent authorities may communicate directly for this purpose and may authorise subordinate authorities to act on their behalf. The competent authorities of two or more Parties may mutually agree on the mode of application of the Convention among themselves.

2. Where the requested State considers that the application of this Convention in a particular case would have serious and undesirable consequences, the competent authorities of the requested and of the applicant State shall consult each other and endeavour to resolve the situation by mutual agreement.

3. A co-ordinating body composed of representatives of the competent authorities of the Parties shall monitor the implementation and

seurata tämän yleissopimuksen soveltamista ja kehittymistä. Tässä tarkoituksessa koordinointielimen on annettava suosituksia toimenpiteistä, jotka ovat omiaan edistämään yleissopimuksen yleisiä tavoitteita. Sen on erityisesti toimittava veroasioissa harjoitettavan kansainvälisen yhteistyön lisäämiseksi tarkoitettujen uusien menetelmien ja menettelytapojen kehittämisfoorumina ja se voi tarvittaessa antaa suosituksia yleissopimuksen tarkistamiseksi tai muuttamiseksi. Valtiolla, joka on allekirjoittanut yleissopimuksen, mutta ei ole sitä vielä ratifioinut tai hyväksynyt, on oikeus olla edustettuna koordinointielimen kokouksissa tarkkailijana.

4. Sopimuspuoli voi pyytää koordinointielimeltä yleissopimuksen määräysten tulkintaa koskevia lausuntoja.

5. Milloin kahden tai useamman sopimuspuolen välille syntyy vaikeuksia yleissopimuksen soveltamisessa tai epätietoisuutta sen tulkinnasta, on näiden sopimuspuolten toimivaltainen viranomaisten pyrittävä ratkaisemaan asia keskinäisellä sopimuksella. Sopimus on saatettava koordinointielimen tietoon.

6. OECD:n pääsihteerin on ilmoitettava sopimuspuolille ja allekirjoittavaltioille, jotka eivät vielä ole yleissopimusta ratifioineet tai hyväksyneet, koordinointielimen tämän artiklan 4 kappaleen mukaisista lausunnoista ja 5 kappaleen mukaisista keskinäisistä sopimuksista.

25 artikla

Kieli

Virka-apupyynnöä ja vastaus siihen on laadittava jollakin OECD:n tai Euroopan neuvoston virallisista kielistä tai jollakin muulla kielellä, josta kysymyksessä olevat sopimuspuolet ovat kahdenkeskisesti sopineet.

26 artikla

Kulut

Jollei kysymyksessä olevien osapuolten kesken kahdenkeskisesti ole toisin sovittu:

a) pyynnön vastaanottaneen valtion on vastattava virka-avun antamisesta aiheutuneista tavanomaisista kuluista;

b) hakijavaltion on vastattava sellaisista virka-avun antamisesta aiheutuneista kuluista, joita ei voida pitää tavanomaisina.

development of this Convention, under the aegis of the OECD. To that end, the co-ordinating body shall recommend any action likely to further the general aims of the Convention. In particular it shall act as a forum for the study of new methods and procedures to increase international co-operation in tax matters and, where appropriate, it may recommend revisions or amendments to the Convention. States which have signed but not yet ratified, accepted or approved the Convention are entitled to be represented at the meetings of the co-ordinating body as observers.

4. A Party may ask the co-ordinating body to furnish opinions on the interpretation of the provisions of the Convention.

5. Where difficulties or doubts arise between two or more Parties regarding the implementation or interpretation of the Convention, the competent authorities of those Parties shall endeavour to resolve the matter by mutual agreement. The agreement shall be communicated to the co-ordinating body.

6. The Secretary General of OECD shall inform the Parties and the Signatory States which have not yet ratified, accepted or approved the Convention, of opinions furnished by the co-ordinating body according to the provisions of paragraph 4 above and of mutual agreements reached under paragraph 5 above.

Article 25

Language

Requests for assistance and answers thereto shall be drawn up in one of the official languages of the OECD and of the Council of Europe or in any other language agreed bilaterally between the Contracting States concerned.

Article 26

Costs

Unless otherwise agreed bilaterally by the Parties concerned:

a) ordinary costs incurred in providing assistance shall be borne by the requested State;

b) extraordinary costs incurred in providing assistance shall be borne by the applicant State.

VI LUKU Loppumääräykset

27 artikla

Muut kansainväliset sopimukset tai järjestelyt

1. Tämän yleissopimuksen mukaiset virka-apumahdollisuudet eivät rajoita kysymyksessä olevien sopimuspuolten välillä olemassa olevien tai vastedes tehtävien kansainvälisten sopimusten tai muiden järjestelyjen taikka muiden yhteistyötä veroasioissa koskevien asiakirjojen mukaisia virka-apumahdollisuuksia. Viimeksi mainitut mahdollisuudet eivät myöskään rajoita tämän yleissopimuksen mukaisia virka-apumahdollisuuksia.

2. Tämän yleissopimuksen määräysten estämittä niiden sopimuspuolten, jotka ovat Euroopan talousyhteisön jäseniä, on keskinäisissä suhteissaan sovellettava yhteisön voimassa olevia yhteisiä sääntöjä.

28 artikla

Yleissopimuksen allekirjoittaminen ja voimaantulo

1. Tämä yleissopimus on avoinna allekirjoittamista varten Euroopan neuvoston jäsenvaltioille ja OECD:n jäsenmaille. Se on ratifioitava tai hyväksyttävä. Ratifioimis- tai hyväksymiskirjat talletetaan jommankumman tallettajan huostaan.

2. Tämä yleissopimus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona viisi valtiota on 1 kappaleen määräysten mukaisesti ilmaissut suostumuksensa siihen, että yleissopimus sitoo niitä.

3. Euroopan neuvoston jäsenvaltion ja OECD:n jäsenmaan osalta, joka myöhemmin ilmaisee suostumuksensa siihen, että yleissopimus sitoo sitä, yleissopimus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona ratifioimis- tai hyväksymiskirja on talletettu.

29 artikla

Yleissopimuksen alueellinen soveltaminen

1. Jokainen valtio voi allekirjoittaessaan tä-

CHAPTER VI Final provisions

Article 27

Other international agreements or arrangements

1. The possibilities of assistance provided by this Convention do not limit, nor are they limited by, those contained in existing or future international agreements or other arrangements between the Parties concerned or other instruments which relate to co-operation in tax matters.

2. Notwithstanding the rules of the present Convention, those Parties which are members of the European Economic Community shall apply in their mutual relations the common rules in force in that Community.

Article 28

Signature and entry into force of the Convention

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the Member countries of OECD. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with one of the Depositaries.

2. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which five States have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

3. In respect of any member State of the Council of Europe or any Member country of OECD which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 29

Territorial application of the Convention

1. Each State may, at the time of signature,

män yleissopimuksen tai tallettaessaan ratifioimis- tai hyväksymiskirjansa määritellä alueen tai alueet, joilla tätä yleissopimusta sovelletaan.

2. Valtio voi myöhemmin jommallekummalle tallettajalle osoitetulla selityksellä ulottaa tämän yleissopimuksen soveltamisen muuhun selityksessä määriteltyn alueeseen. Sellaisen alueen osalta yleissopimus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona tallettaja on vastaanottanut selityksen.

3. Jommankumman edellä olevan kappaleen mukaisesti tehty selitys voidaan ilmoituksessa määritellyn alueen osalta peruuttaa jommallekummalle tallettajalle osoitetulla ilmoituksella. Peruutus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona tallettaja on vastaanottanut ilmoituksen.

30 artikla

Varaumat

1. Valtio voi allekirjoittaessaan tämän yleissopimuksen tai tallettaessaan ratifioimis- tai hyväksymiskirjansa tai myöhemmin ilmoittaa pidättävänsä itselleen oikeuden:

a) olla antamatta minkäänmuotoista virka-apua, joka koskee muiden sopimuspuolten 2 artiklan 1 kappaleen b) kohdassa mainittuihin ryhmiin kuuluvia veroja, edellyttäen, että se ei ole sisällyttänyt omia näihin ryhmiin kuuluvia verojaan sopimuksen liitteeseen A;

b) olla antamatta virka-apua verosaamisen tai hallinnollisen sakon perimiseksi kaikkien verojen osalta tai vain yhteen tai useampaan 2 artiklan 1 kappaleessa mainittuihin ryhmiin kuuluvien verojen osalta;

c) olla antamatta virka-apua sellaisen verosaamisen osalta, joka oli olemassa silloin, kun yleissopimus tuli tämän valtion osalta voimaan, tai, jos valtio aikaisemmin on tehnyt edellä olevan a) tai b) kohdan mukaisen varauksen, kun siinä mainittuihin ryhmiin kuuluvia veroja koskeva varaus peruutettiin;

d) olla antamatta virka-apua asiakirjojen tiedoksiannossa, joko kaikkien verojen osalta tai vain yhteen tai useampaan 2 artiklan 1 kappaleessa mainittuun ryhmään kuuluvien verojen osalta;

or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may, at any later date, by a declaration addressed to one of the Depositaries, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Depositary.

3. Any declaration made under either of the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration be withdrawn by a notification addressed to one of the Depositaries. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depositary.

Article 30

Reservations

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval or at any later date, declare that it reserves the right:

a) not to provide any form of assistance in relation to the taxes of other Parties in any of the categories listed in sub-paragraph b) of paragraph 1 of Article 2, provided that it has not included any domestic tax in that category under Annex A of the Convention;

b) not to provide assistance in the recovery of any tax claim, or in the recovery of an administrative fine, for all taxes or only for taxes in one or more of the categories listed in paragraph 1 of Article 2;

c) not to provide assistance in respect of any tax claim, which is in existence at the date of entry into force of the Convention in respect of that State or, where a reservation has previously been made under sub-paragraph a) or b) above, at the date of withdrawal of such a reservation in relation to taxes in the category in question;

d) not to provide assistance in the service of documents for all taxes or only for taxes in one or more of the categories listed in paragraph 1 of Article 2;

e) olla suostumatta 17 artiklan 3 kappaleen mukaiseen asiakirjojen tiedoksiantoon postin välityksellä.

2. Muita varaumia ei saa tehdä.

3. Yleissopimuksen tultua sopimuspuolen osalta voimaan, tämä sopimuspuoli voi tehdä yhden tai useamman 1 kappaleessa mainitun varauman, jota se ei ole tehnyt ratifioimisen tai hyväksymisen yhteydessä. Sellainen varauma tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona jompikumpi tallettaja on vastaanottanut varauman.

4. Sopimuspuoli, joka on tehnyt 1 tai 3 kappaleen mukaisen varauman voi kokonaan tai osittain peruuttaa sen jommallekummalle tallettajalle osoitetulla ilmoituksella. Peruutus tulee voimaan sinä päivänä, jona tallettaja on vastaanottanut ilmoituksen.

5. Sopimuspuoli, joka on tehnyt tämän yleissopimuksen määräystä koskevan varauman, ei voi vaatia, että toinen sopimuspuoli soveltaa tätä määräystä. Se voi kuitenkin silloin, kun se on tehnyt osittaisen varauman, vaatia tämän määräyksen soveltamista siltä osin kuin se on itse hyväksynyt määräyksen.

31 artikla

Irtisanominen

1. Sopimuspuoli voi milloin tahansa irtisanoa tämän yleissopimuksen jommallekummalle tallettajalle osoitetulla ilmoituksella.

2. Irtisanominen tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona tallettaja on vastaanottanut ilmoituksen.

3. Yleissopimuksen 22 artiklan määräykset sitovat yleissopimuksen irtisanonutta sopimuspuolta niin kauan kuin tämä osapuoli pitää hallussaan yleissopimuksen nojalla saatuja asiakirjoja tai tietoja.

32 artikla

Tallettajat ja niiden tehtävät

1. Tallettaja, jonka luona on suoritettu toimi tai joka on vastaanottanut ilmoituksen tai tiedonannon, ilmoittaa Euroopan neuvoston jäsenvaltioille ja OECD:n jäsenmaille:

a) allekirjoittamisista;

e) not to permit the service of documents through the post as provided for in paragraph 3 of Article 17.

2. No other reservation may be made.

3. After the entry into force of the Convention in respect of a Party, that Party may make one or more of the reservations listed in paragraph 1 which it did not make at the time of ratification, acceptance or approval. Such reservations shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the reservation by one of the Depositaries.

4. Any Party which has made a reservation under paragraphs 1 and 3 may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to one of the Depositaries. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Depositary in question.

5. A Party which has made a reservation in respect of a provision of this Convention may not require the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial, require the application of that provision insofar as it has itself accepted it.

Article 31

Denunciation

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to one of the Depositaries.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Depositary.

3. Any Party which denounces the Convention shall remain bound by the provisions of Article 22 for as long as it retains in its possession any documents or information obtained under the Convention.

Article 32

Depositaries and their functions

1. The Depositary with whom an act, notification or communication has been accomplished, shall notify the member States of the Council of Europe and the Member countries of OECD of:

a) any signature;

b) ratifioimis- tai hyväksymiskirjan tallettamisista;

c) tämän yleissopimuksen 28 ja 29 artiklan mukaisista yleissopimuksen voimaantulopäivistä;

d) yleissopimuksen 4 artiklan 3 kappaleen tai 9 artiklan 3 kappaleen määräysten perusteella tehdyistä ilmoituksista tai tällaisten ilmoitusten peruuttamisista;

e) yleissopimuksen 30 artiklan määräysten mukaisesti tehdyistä varaumista ja 30 artiklan 4 kappaleen määräysten mukaisista varaumien peruuttamisista;

f) yleissopimuksen 2 artiklan 3 tai 4 kappaleen, 3 artiklan 3 kappaleen, 29 artiklan tai 31 artiklan 1 kappaleen määräysten mukaisten ilmoitusten vastaanottamisista;

g) muista tähän yleissopimukseen liittyvistä toimista, ilmoituksista tai tiedoksiannoista.

2. Tallettaja, joka saa tiedonannon tai tekee ilmoituksen 1 kappaleen määräysten mukaan, ilmoittaa asiasta toiselle tallettajalle heti.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Tehty Strasbourgissa 25 päivänä tammikuuta 1988 kahtena englannin- ja ranskankielisenä kappaleena, joiden molemmat tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset ja joista toinen talletetaan Euroopan neuvoston arkistoon ja toinen OECD:n arkistoon. Euroopan neuvoston ja OECD:n pääsihteerit toimittavat oikeaksi todistetut jäljennökset kullekin Euroopan neuvoston jäsenvaltiolle ja OECD:n jäsenmaalle.

Liite A Verot, joihin yleissopimusta sovelletaan (Yleissopimuksen 2 artiklan 2 kappale)

Liite B Toimivaltaiset viranomaiset (Yleissopimuksen 3 artiklan 1 kappaleen d) kohta)

Liite C Sanonnan ”kansalainen” määrittely yleissopimusta sovellettaessa (Yleissopimuksen 3 artiklan 1 kappaleen e) kohta)

b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;

c) any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Articles 28 and 29;

d) any declaration made in pursuance of the provisions of paragraph 3 of Article 4 or paragraph 3 of Article 9 and the withdrawal of any such declaration;

e) any reservation made in pursuance of the provisions of Article 30 and the withdrawal of any reservation effected in pursuance of the provisions of paragraph 4 of Article 30;

f) any notification received in pursuance of the provisions of paragraph 3 or 4 of Article 2, paragraph 3 of Article 3, Article 29 or paragraph 1 of Article 31;

g) any other act, notification or communication relating to this Convention.

2. The Depositary receiving a communication or making a notification in pursuance of the provisions of paragraph 1 shall inform immediately the other Depositary thereof.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, the 25th day of January 1988, in English and French, both texts being equally authentic, in two copies of which one shall be deposited in the archives of the Council of Europe and the other in the archives of OECD. The Secretaries General of the Council of Europe and of OECD shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and Member country of OECD.

Annex A Taxes to which the Convention would apply (Paragraph 2 of Article 2 of the Convention)

Annex B Competent authorities (Paragraph 1 (d) of Article 3 of the Convention)

Annex C Definition of the word ”national” for the purpose of the Convention (Paragraph 1 (e) of Article 3 of the Convention)

